

ناؤل

خالی شین

Ketabton.com

لیکوال:

سمیع الدین سعید افغانی

Sameuddin Afghani

شپنځالۍ

ناول

د انټوریزې شاعری یوه بیلکه

سمیع الدین افغانی

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم : شين خالي

لیکنه : سمیع الدین افغانی

د چاپ کال : ۲۰۱۰ م ۱۳۸۸ هش کال

خپرندوی: افغان ننگ ویب پانه

کمپوز او دیزاین: اجمل اکبری

د چاپ ئای: د حق د لاری کلتوري تولنه

E-Mail : s-afghani@hotmail.de

د افغان ننگ د بسکلې پانې د قدر ورکار کونکو په خاصه توګه د اجمل اکبری صیب

نه د کتاب د خپرولو او دیزاین نه یوه نړی مننه، کور موودان.

سمیع الدین افغانی

خپلې خبرې

درنو لوستونکوو !

د شين خالي ناول چې په خوارلسو برخوکي د لنډو کيسوپه ډول د هيواډپه بيلابيلو خپرونوکي په ځانګري توګه د انټرنېټ په پانوکې خپورشوي دي ، زموږ د ګران هيواډ د ګلواو بانډو او ګلیوالی ژوند یوه نوي شان بيلګه ده چې زموږ د وروسته پاتې ژوند هغه ناخوالې په ګوته کوي کوم چې زموږ هيواډ وال په تيره بيا ځمود ځوان کول يا نسل په څومره ستونزو او کړاوونو خپلو هيلو او ارمانونو ته درسيډ لو لپاره هلي ځلې کوي ترڅو خپلو سڀخلو اهدافو ته ځان ورسوي .

زمادغه ليکنه زموږ د هيواډ د ګلوا او بانډو یوژوندي انځوردي چې د شين خالي او ډاکټرزيرګل په دغه ناول کې منعکس شوی دي او د ادب مينه والو ته بې په ډيره مينه ډالي کوم . د یادونې وړ بولم چې په دغې ليکنې د هيواډ وتلي ليکوال ، شاعراو کيسه ليکونکي بساغلي سنگروال یوه سريزه ليکلې چې د هغه د دې پيرزويښې خخه دزره د کومې منه کوم چې د خپلو ډيره مصروفه ترڅنګ یې خپل وخت ددي ناول سريزې د ليکلوله وقف کړي دي . په همدي ډول بساغلي نجم الدین سعیدي د انځوريزې شاعري ترسليک لاندې هم یوه ادبې ليکنه کړي چې د هغه د اپيرزويښه د منې او یادولو وړ بولم .

د هيواډ ځوان او تکره ليکوال او شاعر بساغلي اجمل اټک یوسفزي خخه هم منندوی یم چې د ناول په ليکلو کې بې خپلې معنوی مرستې زماسره شريکې کړي دي او د دې اثر د چاپ او ډيزاين په برخه کې بې هم خپلې مشورو او نژدي مرستو خخه ډډه نده کړي .

همدارنګه د هغه نشيرو او د انټرنېټ پانو مسؤولينو خخه د زره د کومې منندوی یم کوم چې د دغه ناول مختلفې برخې بې د شين خالي د لنډو کيسو ترسليک لاندې په خپلو علمي ، ادبې او ګلتوري پانوکې نشر ته سپارلي دي .

په پاي کې د درنو لوستونکوو خخه هيله کوم چې د دې ليکنې په اړه خپل رغنده وړاندیزونه او بنې مشوري په موږ راولوروې .

ومن الله التوفيق
سميع الدين افغاني

د اسي شين خالي هم شته

خوشاله يم چې اوس زموږ یو شمير شاعر انود شاعری په څنګ کې د پښتو داستاني او هنري ادبیاتو لیکنې، ودې او پرمختګ ته هم مخه کړي ۵۵ .
 که د تيري پېړۍ په لمړنيو لسیزوکې د لنډې کیسي لیکوال او مینه والد ګوتو په شمير وو خو اوس په لسګونو دي . ولې د ناول اورومان لیکوال لا او س هم د ګوتو په شمير دي .
 د پښتو ادبیاتو معاصر تاریخ له مخي پښتو لنډه کیسه د لمړي څلپاره په ۱۹۰۸ م کال و کابل شو چې د استاد راحت زاخيلي له قلمه خشیدلې او بکه ده او « شلیدلې پنه» نومېږي .
 همدارنګه نوموري لیکوال بیا د ۱۹۰۹ او ۱۹۱۰ م کالو تر مینځ د ماړ رخ یا «نتیجه عشق» په نوم ناول چې د یو عینی پیښې انټوردي هم لیکلی دي .
 که خه هم له دغه ناول نه د مخه د ژبارې په بنې موږ ته د دوه نورو ناولونو څرک هم په پښتو ادب کې لګیدلې دی چې لمړي بي «معرات العروس» د میا حسیب ګل ژباره او دویم ناول بیا د توبه النصوح په نوم یادېږي چې دغه ناول د میا محمد یوسف په زیارت جمه شویدی .
 له دې نه را وروسته په پښتو ژبه کې ناول لیکل دود شول . ولې دومره نه چې د ناول د مینه والو تنده پې ماته شي .

د نیکمرغی خبره ده چې دا دستي مې د شين خالي په نوم یو اثر ترلاسه کړ چې بنایي د افغانی صاحب دستر ګو لیدلې کیسه وي چې د نوموري له خواکنبل شو بدہ .
 کله چې نوموري ماته د شين خالي په نوم لیکنه راول ېرله چې خه پري وليکم ، نو په ډيره مینه مې دغه لیکنه سرتراپا یه ولوسته ، خداي شته چې زې هم خپلو تیر و خاطرو ته ستون کرم او د خپل کلې ، کور ، او جري او ديرې مې کې ستر ګو ته ودریدې .
 د شين خالي لیکوال بناغلي افغانی د خپل کلې ، کور ، دود او دستور په خپله لیکنه کې ډير بنې انټور کړي دي ، د تور ګنیف خبره « یوازې رښتیاویل که هر خوم غښتلي وي هنرندي » نو خکه خود داستاني او هنري ادبیاتو لیکوال ته پکاردي چې خپلو لیکنو ته هنري جامي په تن کړي .
 د هر ناول هدوکې او بدنې د ناول مینځ پانګه جوروی ، خود دې لپاره چې د ناول بدن ته بسکلې او زړه رابنکونکې وریښمینې جامي په تن کړو غوره به وي چې د ناول بنې د اسي راونغارو چې لوستونکې يې له بنې او مینځانګې نه رنګ او خوند واخلي . یانې د یالو ګونه يې اغيزمن ، ژبه يې خوره او روane ، کرکترونه يې بايد لکه بې کلماتو ژبه په سادګې سره خپل ئان پیدا کړي .

د ناول کیسه باید بازاری نه وي ، بنه به داوي چې زبه يې له شعارونونه وژغورل شي په لیکنه کې اضافه کلیمې ، بې ضرورته جملې بیا بیا تکرار نه شي او ناول باید دراپور تاز بنه خپله نکري . له دې سربیره د لیکوال ژبه او ډیالوگونه باید د ناول له پینسو او کرکترونو سره متناسب وي . نا لستي کلیوال خپله ژبه لري او د ناول لیکوال باید دهغه بنه استازیتوب وکري . همدارنګه لوستي کرکټر باید داسې انځورشي لکه خنګه چې دی، ئکه چې ډیالوگونه يو داستاني او هنري اثر ته سا ورکوي . ولې کله داسې هم په ډراماتیکو اثارو کې پیښېږي چې له ډیالوگونو پرته يو هنري اثر د لوغارپي له هنري خوځښت او اکشن سره لکه بې کلماتو ژبه ځانښې ، لکه د چارلي چاپلين ځانګړي حرکتونه چې يوازتره روح بنسې . نوموري د یو مرکې په ترڅ کې ویلې دی :

پونښنه : چارلي که چيرې سینما زېړدلې نه وای تاسې بهن خوک وای ?

خواب : دهغه دوزخ په مینځ کې چې «دانتي» په خپل ګټور داستان «کميدي الهې» کې انځور : کړي دی یونوم ورکي چارلي وای

که چيرې موږ د ناول په لیکلو کې د بیلګې په توګه يادو شوو ټکو ته پاملننه وکرو ، بنایي ناول داسې يو ځانګړي ریتم خپل کړي چې ځینې ډیالوگونه يې ځان د لنډې کیسې ریتم او شعر ته ورسوی .

زما په اندې هر داستاني ژانر کې غوره ده چې د یوې کیسې او یا د یوې پیښې نکل داسې انځور شي چې د سوژې پته د بدبه يې زیانمنه نشي .

همدغه لاملونه دی چې د او سنی داستاني ادبیاتو پلات د تیرو اولسي کیسو او داستانونو په پرتله د توپیر وړدي . کنه د پښتو اولسي داستاني ادبیات زرگونه کاله عمر لري چې له پښتنو سره یو ځای زېړدلې دی چې او س موږ ډېرې بیلګې لرو چې له او سنی ناول سره ډېر توپیرنلريا و همدغه اولسي کیسې په درې بنو موږ ته را پا ته دی :

لمړۍ هغه کیسې دی چې په دیرو ، اجرو کې د نکلچیانو له خوا ویل کیدې او یا ویل کېږي لکه د دوه ورونو کیسه د دغونکیسو دویم دویل هغه دی چې ځینې اولسي کیسې په نظم ویل شوې دی لکه ممتاز شاهزاده او ګلو صنوبر کیسې .

دریم هغه کیسې دی چې په نظم او نشردواړو کې کښل شویدی یانې د کیسې مینځ مینځ کې نظم ته هم ځای ورکې شویدی چې دغه کارښاغلي سمعیع الدین افغانی هم کړي دی .

مودب په دغولرغونو کیسو کې دادم خان او درخانې، سیف الملوك او بدري، جمالې او په لسگونو
نورې کیسيې یادولی شو.
په پای کې ګران سمیع الدین افغانی ته دشین خالی دليکلو مبارکي وايم او په دې هيله چې درنو
لوستونکوو ته په زړه پوري وي.

په درناوي
شهسوار سنگروال
۲۰۱۰ - ۸ - ۸ م. کال
لندن

*** *****

انحصار بزه شاعري

محترمو لوستونکو !

دايوه خرگند حقیقت دی چې په بشري نړۍ کې علم او تخيک ورخ په ورخ د پرمختګ په حال کې دی او نړۍ وال په مختلفو برخو کې د نوى اكتاشافاتو شاهدان دی چې بشرد علم ، فرهنگ او ادب په برخه کې هم لازمي لاسته راوبرني درلودلي دي.

پدې بحث کې په مشخصه توګه هغه لاسته راوبرنو ته اشاره کوم ، کوم چې د هري جامعي د کلتور او ادب پوري تراولري او په هغه کې د ليکوالانو او شاعرانوونه او فعالتونو تر خنگ هغه لاسته راوبرني چې د ژبو او ادب د غني کيدو په اړه ترسه کړي یادونه کوم .

هره بشري ټولنه ئانله پوه او مدبره علمي شخصيتونه ، ليکوالان ، شاعران او هنري استعدادونه لري چې هريوبې په خپله برخه کې د جامعي او خلکو لپاره په خپل وخت کې مشخص خدمتونه د خپلې پوهې او قلم له لاري سرته رسولې چې د هغوي ابتکارات او هلي خلې تلپاته او نه هيريدو نکې دي.

موږ په هيوا دونو او نړۍ کې مشهوره ليکوالان پېژنو چې د هغو تاريخي لاسته راوبرني د قدر وړ او بشريت ته د خپل قلم له لاري د خدمت مصدر ګر ځيدلې دي .
همدارنګه د منطقې او د نړۍ په سطحه وتلي شاعران لرو چې هرچا په خپل دور کې خپل شعرونه ، مجموعي او ديوانونه په ميراث پاته کړي او په ډورو نور برخو کې هم د دغسي لاسته راوبرنو شاهدان يو .

زما مطلب پدې ليکنه کې په مشخصه توړه د هنرا او هنرمند په اړه کوم چې د شاعرانو بنسلې شعرونه په خپل خوبو او ازاونو کې کمپوزوې او بيايې خپلو او ريدونکو ته خه په ژوندي، به او خه هم د ميديا له لار وړاندي کوي .

پخواکه یوبنسلې شعر په یوبنسلې او ازا او کمپوزکې دخلکو زړونو ته لار پیدا کوله خونن سبا د دغه بنسلې شعر ، او ازا او کمپوزتر خنگ د یوبنسلې کلې چورولو ته هم اړين ضرورت او اړتیا شته چې هنرمندان خپل فعالیتونه د بصرې ميديا ګانوبل خصوص تلویزیونو نوله لاري خپلو لیدونکو او اوريدونکو ته وړاندي کوي .

موږ ن سبا د ډیرو هنرمندانو د سندرو او کلې پونو سره د تلویزیون له لاري اشنا یو چې بعضې یې

بنکلې او هغه انحورونه په نظر کې نیولی کوم چې د همغه مشخص شعر د شاعر د شعر انحور پکې لیدل کېږي مګر بعضی هنرمندان دا کلیپونه دا سې جورو وي چې نه د شعر سره تراو لري او نه د شاعر د شعر دانحور کومه نسبه پکې په ستړ ګو کېږي.

د پورتني اصل په نظر کې نیولو سره په او سنیو خاصو پرمخ تللو شرایطو کې بشري تولنه په مشخصه توګه انحور ګره شاعرانو ته اړین ضرورورت احساسوي چې د دا سې رشتې شاعري يو نوي فن او قدم دی د هنر او ادبیاتو په برخه کې چې پدې برخه کې د ادب د مينه والو توجه ورته اړوم.

انحور ګړه شاعران هغه شاعران دې چې هم ليکوال دي هم شاعر، هغوي خپل د شعر انحور په اوله کې په نثر ليکې او د خپل دانحور مختلف حالتونه په نثر او په مناسب ځایونو کې د شعر په بنې ترسیموې او په همدي ډول د خپل د بنکلې شعر انحور په نشرې او شعرې بنې ليکې او تولنې ته یې وړاندې کوي چې دا کار کله یوې خوايوه نوي لاسته راورنه ډډ نې جو اعمویه ادبیاتو کې د بلې خوا لازمه رهنمایې ده هغه خوب ژبو هنر مندانو ته چې غواړې خپل د علاقې وړ شعرونه ته لازم او بنکلې کلیپونه جور او خلکو ته وړاندې کړي.

په همدي هيلې ددي طرحی په نظر کې نیولو سره دادي خپله لمړنې لاسته راورنه دشین خالی تر سرليک هغه ناول دی چې پخوا د لنډو کيسو په ډول او او س دهمدي ناول په بنې د ادب مينه والو ته وړاندې کوم او د بشري نېټې تولو شاعرانو او ليکوالانو خخه هيله لرم چې ددي اصل په نظر کې نیولو سره په دې برخه کې خپل ادبې فعالیتونه لاګړندې کړي.

قدرمونو لوستونکو !

لكه خنګه چې هره بشري تولنه ځانله ځانګړي خصوصيات، ګلتور، رسم، رواجونه او منل شوې اصول لري په همدي ډول په بیلا بیلو پر ګنو کې دا اصول، ګلتور او منل شوي رسم او رواجونه سره تو پیر لري.

په جهاني کچه دغرب، شرق، پر مختللو جو اعمو او ورسته پاتې هیوادونو او همدا ډول د ممالکو په سطحه هم د مختلفو ولاياتو، کلو او بانډو رسم، رواج او خصوصيتونه سره تفاوت لري.

په همدي اساس په دې ليکنې کې دشین خالی تر سرليک چې یوزوندي تاريخي کيسه او زموږ د

ګران هیوادد کلیوالې ژوند هغه ریښتنې د استان دی چې ددې دووپاکزړونو څوانانانو شین خالی او زیر ګل د ژوند د هیلو او ارمانو د پوره کیدو سربیره د کلو او بانه و رسمونه، رواجونه او دخلکود مصرفیتونو انعکاس دی چې دشین خالې په لنډو کیسو کې خرگند شوی دی:

هیله ده چې دالندي ادبی توبې د لوستونکو د توجه وړو ګرئي او همدارنګه د دوستانو خخه هیله کېږې چې پدې برخه کې د دی لیکنې د لاغني کیدو په اړه خپل رغنده وړاندیزونه له موږ سره په لاندې پته شريک کړي:

s-afghani@hotmail.de

په ډیره مينه

سمیع الدین افغانی

۲۰۱۰ - ۵ - ۳ م کال

*** *****

د شین خالی کیسه

لمری برخه

شین خالی

شین خالی چې همزولواو د کلی او سیدونکو ورته د نازه شنو خطاب کوه، مور او پلاریې هغه په وړکتوب کې د تره حوی زیر ګل ته په نامه کړي وه زیر ګل لا کوچنی وه چې مور او پلاریې په حق رسیدلې وه نو د زیر ګل تره د هغه تعلیم، تربیه همدارنګه اعاشه او روزنه کوله او هغه ته یې د اولاد په سترګو کتل چې په ربستیا سره زیر ګل د مور او پلارنښتوالی کم احساسوه.

په شین خالی باندې هم زیر ګل دیر ګران وه او هغه ته به یې د خپل راتلونکو د خوشبختیو اميد او د ژوند شریک په سترګو کتل.

زیر ګل چې د شین خالی حسن، صورت او کليوالی خيره هميشه په سترګو کې وه، د هغې په ليدو به د مينې، محبت، هيلو او ارمانو نو تنده ماتوله او هميشه به یې د هغه تر خولي داسي زمزه ترغورو کیده:

څه نکلا څه نازونه یې دی
تور او ربکل شنه خالونه یې دی

شین خالی په ربستیا هم طبعتی نکلا لرله چې د کلی په خورلنډو او د کلی د او سیدونکو لپاره د مينې، محبت او احترام نمونه وه، د هغې نکلې خيره، تورې بادامي سترګې او د ناز کتل په زیر ګل خاص اثرا چوه چې بیا کله کله به یې د هغې په ليدو د ځانه سره داسي زمزمه کوله:

چې کتل کړي په ناز لکه حوره

بشكلى مخ يې څلېږي له نوره
شوخ نظر ستر ګونه يې دی
تور او ربـل شـنه خـالـونـه يـې دـي

او کله کله به يې دا سې ويل :

چې له ورایه په ناز ناز کتل کا
په زړگې مې د غشو ويـشـتلـکـا
جادو ګـرـ منـtroـنـهـ يـېـ دـيـ
تور او ربـلـ شـنهـ خـالـونـهـ يـېـ دـيـ

د شـينـ خـالـىـ پـهـ تـنـديـ ،ـ زـنـېـ اوـ اـنـنـگـوـ کـيـ بـنـكـلـيـ طـبـعـيـ شـنـهـ خـالـونـهـ وـهـ ،ـ کـهـ خـهـ هـمـ هـغـېـ دـدـېـ شـنـوـ
خـالـوـ اـرـزـبـنـتـ دـوـمـرـهـ نـهـ اـحـسـاسـوـهـ خـوـ دـهـغـېـ جـگـېـ وـنـېـ اوـ دـ شـنـوـ خـالـوـ بـنـکـلـاـ خـانـلـهـ رـنـگـ اوـ خـونـدـ
ورـکـپـوـ وـهـ چـېـ زـېـرـ ګـلـ بـهـ هـغـهـ دـاـسـېـ اـظـهـارـوـهـ :

جـگـهـ وـنـهـ شـمـشـادـيـ يـېـ قـامـتـ دـيـ
دهـ مـغـرـورـهـ شـاهـهـينـ يـېـ صـفـتـ دـيـ
ناـزاـداـ فـريـبونـهـ يـېـ دـيـ
تور او ربـلـ شـنهـ خـالـونـهـ يـېـ دـيـ

او پـهـ اـخـرـ کـيـ بـهـ بـېـ خـپـلـ دـ مـيـنـيـ سـنـدـرـهـ دـاـسـېـ خـتمـولـهـ :
افـغـانـيـ حـسـنـ جـوـرـ شـنـوـ خـالـوـدـيـ
چـېـ يـېـ وـړـۍـ زـړـگـېـ پـهـ پـلـمـوـ دـيـ
پـرـاتـهـ زـړـهـ کـيـ غـمـونـهـ يـېـ دـيـ
تور او ربـلـ شـنهـ خـالـونـهـ يـېـ دـيـ

*** *****

دو همه برخه

شين خالي

شين خالي، ته دشنو نوم په اوله کې دومره په زړه پوري نه، خوهغه پدې پوهيده چې کليوال هغه د
نازه پدې نوم يادوي نو چې کله کله به زيرګل ورته دشنو خطاب کاوه هغې به د زيرګل په اوازکې د
مياني او محبت احساس کاوه.

شين خالي، دمورا او پلاريوا هيئي لور و هغه یې ډيره نازوله او طبعې پسې به یې گرزيدل .

هغې د کليوالې سينګار سره خانګړي علاقه و همدا چې بنجاره به د کلي په کوڅو کې پنار و سر شونو
مور ته به یې په خواره او ازکې ويل:

مورې بنجاري ماما راغلې دی او د مورڅخه به ې د بنجاره نه د اخيستلو پيسى او يا خه جوار غنم
ترلاسه او د کلي د نورو همزولو سره یوئای د بنجاري ماما نه د سينګار شيان رانیول.
شين خالي، د بنجاري ماما نه چارګل، پازیب، سيخکونه، دنداسه، عطرونه او د کليوالې
هرهول د سينګار شيان خوبنسل او مور ته به یې د اسي زمزمه کوله.

مورې بنجاره ماما راغلې دی
نورشيان یې ډيردي دا پايزېب یې خومره بنسکلې دی
مورې بنجاره ماما راغلې دی

په ربنتيا هم چې کله به شين خالي په کلي کې تېريده نوخوشبوبي به د کلي په کوڅو کې تري په
ګډاوه، رنګ رنګ سيخکونه یې په اوربل قطار، سترګې په کجلو توري او د پايزېبو شرنګهار یې
دلري او ريدل کيده. چې هغې به د بنجاري په راتګ دمور نه د پيسود ترلاسه کولو لپاره د اسي
بهانې کولي.

موری پیسی راکه چې پایزیب مې ډیر خونبیږي
رنګ رنګ سیخکونه په اور بل مې هوسيږي
عطر شام پاریس مې په دماغ ډیر نښه لګیږي
نقدی پیسی نه وی ماما پور په ئان منلی دی
موری بنجارة ماما راغلی دی

شین خالی په کليوالي سينګارکې د کلي د نورو خورلنډو خخه مخکې وه ، د هغې به هميشه
لاسونه په نگريزو سره وه، بنکلې تتكى به ې په سپينه ټنده بليده او د سرو زرو چارګل به ې په
پوزې گرزاوه، د هغې به هميشه په دنداسې شوندې سري او غابنونه سپين وه او په ډير شوق کله
کله مورته داسې ويل .

اخلم دنداسه چې دنداسه مې ډير خونبیږي
سری شوندې چې گرئم نواشنامې خوشحالیږي
تورې توري سترګې په کجلو بنه بنکاريږي
سر و زرو چارګل ماما په برجب کې ساتلى دی
موری بنجارة ماما راغلی دی

شين خالی به دمور او همزولو سره د زړه راز او هيلى داسې شريکولي .

ئان چې مې سينګارکره بيانو حمه د ګدر په لور
موری د همزولو سره نن د مازديگر په لور
ډير به شم خوشحاله چې ديارشم د نظر په لور
اچوم تکريسي چې افغانی ګلتورمو بنکلې دی
موری بنجارة ماما راغلی دی

بنجارة ماما

نورشيان بې ډيردي دا پايزيب بې څومره بنکلی دی
مورې بنجارة ماما راغلي دی

مورنه پيسې ګواړي چې پايزيب بې ډيرخونښېږي
رنګ رنګ سیخکونه په اوربل بې ہوسېږي
عطرشام پاريسس بې په دماغ ډير بنه لګېږي
نقدۍ پيسې نه وي ماما پور په ئان منلى دی
مورې بنجارة ماما راغلي دی

اخلي دنداسه چې دنداسه بې ډيرخونښېږي
سری شونډۍ چې گرځي نواشنا بې خوشحالېږي
تورې توري ستړګې په کجلو بنه بنکارېږي
سر و زرو چارګل ماما په بر جيپ کې ساتلى دی
مورې بنجارة ماما راغلي دی

ئان چې بې سينګارکه بیانو ئې نور د ګدر په لور
مورې د همزولو سره نن د مازديگر په لور
ډير به شي خوشحاله چې ديارشي د نظر په لور
اچوي تکريې چې افغانی ګلتوري بې بنکلی دی
مورې بنجارة ماما راغلي دی

*** *****

دریمه برخه

شین خالی

د شین خالی پلار د کور تر خنگ يوه بىكلې بىن جور كپى ئچى د كلى دلوپى بىالي خخه بې يوه ورە بىالە ورتە ويستلىپى وە كوم چې د هغى نە بە بې د بىن د حاصلاتود خرو بولۇپارە استفادە كولە او همدارنگە د باغچىپە مىنئى كې بې دابوپىكى درولىپى وە كوم چې ددى بىالي پە او بۇ خرىدە چې د هغە د پاسە بى داغزو كوتىنى جورە وە نو چې كله بە بې داغزوپە كوتىنى او بە وشىندلىپى، پكى بە مرتوبە او تازە هو اھرى خوا شىلە چې پە او رپى او گرمى كې د ناستى او د گرمى يو خخە د خلاصون مناسب ئاي گەنيل كىدە.

پە بىن كې رنگارنگ گلان لکە سره او سپين گلاب ، نرگس ، شبو ، رامبىل ، چمبىلى ، كشمالي او نورو بنايىتە گلان نوسىرىيە تر كارى لکە سور بادنجان ، بىندىپى ، رومىي بادنجان ، پالك ، ملى ، نوش پياز ، ترائي او ھير نور مختلف حبوبات او د كور ضرريات كرل چې زىپ گل بە د هغو خخە خارنه كولە.

زىپ گل د درس او تعليم تر خنگ د ترە سره د كرنې او مالدارى پە بىرخە كې پورە لاس ور كاوه ، هغە چې كله بە د بىونىخى خخە فارغ شونۇ ئىمكۈد خرو بولۇ او د خارويو پە روئىنى بە بوخت وۇ.

زىپ گل د زمىندارى پە بىرخە كې د ترە سره او بە پە كار كوه ، د مئكىپە ارولولكە مالە ، قلبە او ابولگولو كې بې د بىزگىر سره مرستە كولە.

شين خالى چې پە خپل سينگار مىنە وە يو ورخ زىپ گل تە چې د باغچىپە سمبالو بوخت وە داسې وويل:

زىپ گلە د يە مە دشوه چې د بنجاري پتە نە لوبېرى .

زېړ ګل چې په باغچې کې په خپل کاربوخت ئو شين خالی ته بې وکتل او بيرته په خپل کاربوخت
او په جواب کې ورته وویل:
بیاد ډکوم سینګار شوق په سر کې راغلی دی ·
شين خالی په جواب کې ورته وویل:
ته نه گوري چې لیچې مې تشي دی او زه د زرگر د دوکان نه د نو جامولپاره پاولي غواړم ·

زېړ ګل سرورته وښوروه او ورته بې وویل:
سمه ده سبا له خیره د مورنه دی اجازه اخلم د زرگر د دوکان له دی بیایم او بيرته په خپل کاربوخت
شو ·

زېړ ګل ته د شين خالی د اهيله ډيره خوندوره وبرینسیده او له ئانه سره بې داسې زمزمه کوله:

مانه د زرگر د دوکان
خيالي پاولي غواړي

سپیني ليڅې تشي ګرئي
ليلا حمانه شنه بنګړي غواړي

سبا کله چې زېړ ګل د بنوونځی خخه راستون شو نو د شين خالی پلارد رو غږن وروسته ورته
داسې وویل:

زېړ ګله ټويه !

زه د یو ضرور کار لپاره بنار ته روان یم او نن ځموږ د او بو واردی هيله ده چې د بزگر سره د ابو په
لکولو کې مرسته وکړي او پام دې وي چې څاروی هم درنه وګي یا تېږي پاته نشي ·

زېړ ګل چې د شين خالی سره د زرگر د دوکان وعده کړي وه او د بلي خوا د تره د خبری نه تيريدل هم
ورته ګرانه وه په جواب کې ورته وویل:
سمه ده تاسو بیغمه او سې زه کارونه سمبالوم ·

شين خالی چې د پلار او زېړ ګل خبری واوريدي خوابدي بيرته د کلا انګړ ته ننوتله زېړ ګل د شين
خالی په پنده پوه شو ورسته بې ورته وویل:

شين خالي، ته مروريه مه، سبا به له خيره وخته تا د زرگر دوکان له بيايم.

كله چې مابنام زير ګل د کارو خخه فارغ شونود کاكا ناوي نه چې زير ګل به دمور مينه پري ماتوله
د سباور خې دشين خالي، د زرگر دوکان د تګ اجازه واخيسنه او سبا دواره د زرگر دوکان په لوري
روان شول چې په لاره کې زير ګل د ئانه سره د اسي زمزمه کوله:

اشنا ھمانه مرورده
د لاس بنگړي می خور، اشنا په بې صبری غواړي
سپيني ليڅې تشي ګرخي
ليلا ھمانه شنه بنگړي غواړي

نو کله چې د زرگر دوکان ته ورسيدل نو زير ګل زرگر ته د اسي اظهار وکړ:

زرگر ه نقدی روپی واخله
مانه اشنا د لاس بنگړي په خپل مرزی غواړي
سپيني ليڅې تشي ګرخي
ليلا ھمانه شنه بنگړي غواړي

ورسته بيا زير ګل په ډيره مينه د اسي زمزمه کوله:

بنگړي ديار په لاس کي خوند کړي
په سپين مروند د بنگړو شرنگ بسکلى ټوانی غواړي

سپيني ليڅې تشي ګرخي
ليلا ھمانه شنه بنگړي غواړي

*** *****

خلورمه برخه

شین خالی

زیرګل چې د شین خالی په کليوالې حسن او سينگار زړه بايلى وه ، تل به يې د هغې په مينه کې
کله کله نسلکلې شعرونه او په زړه پوري کمپوزونه جورول ، خورې سندري به يې زمزمه کولي اوښه
شاعرانه طبعه پې درلوده ، هغه د ټنګ تکور سره حانګړې مينه درلوده او د موسقې د آلاتو په
غږولو کې يې خاص مهارت درلود ، دير خوب رباب او ستار پې غږ اوه او په زړه پوري بگتى ،
لوبې ، چار بیتې او غزلونه يې کمپوز کړې وي نوتل به په خوبنېو ، اخترونو ، نوی کال او
د کلې په بشاديو کې حوانان په حجره کې راتولیدل او د ټنګ تکور او خوبنې مراسم به اجرا کیده
، زیرګل به ستار غږ اوه او د کلې د نابې حوى میراجاني به د منګي او کاسي خخه د اسې خوب
اوaz پورته کاوه چې شاوخواد کلي خوانان او د ساز او آواز مينه والو به بشه خوند ترې
اخیست.

د زیرګل سندري د هغه د زړه سندري وي همدا وجه وه چې د هغه د سندرو مينه والنه تنها د کلې
او سیدونکې بلکې په سيمې کې د زیرګل د نامه سره خلکو پیژند ګلوی لرله .
زیرګل به کله کله لکه ګلا جان استاد امسا په لاس کړه د ستار او منګي سره به يې د اسې بنیاسته
لوبې ، بگتى او د ګلا جان استاد پیښې کولي چې په ربنتیا به د ټنګ تکور نه ورسته د کليوالو
روحیه بله او د خوبنې احساس به د کلې په او سیدونکو کې ترستړو کې کیده .

شین خالی هم د زیرګل په مينه مسته او د زیرګل د پام او نظره جلبلو لوپاره خپل کليوالې سينگار
ته خاصه پا ملننه لرله ، هغې د لښته په شان جګه ونه او د کوتري په شان د پنجو په خوکه تګ او
رفتار درلود چې زیرګل به کله کله د اسې ويل :

د کلې مینځ کې د پنجو په خوکو تله شین خالی
لکه کو تره مې د ورایه ولیده شین خالی .

راغلی زیرګل چې دشین خالی دلاري تګ او دهغې کليوالې سينګار او نزاکتونو تراګيزې لاندی وه، خپل د سترګولیدلی حال د اسي اظهار وه:

د سیخکوکتار یې جور وه او ربله ځینې
په یو نظری زړگی ويوره د ګوله ځینې
په سرو منګلو یې لاس تیرکړه د کاکله ځینې
په هر قدم کې لکه لنسته ماتیده شین خالی
لکه کوتراه مې د ورایه ولیده شین خالی

شین خالی به تل د خپلو همزولو سره ګدر ته تله او کورته به ېې د چنباک پاکې او به را ورپلې نو چې
کله به د او بورا ورپلوا خخه فارغه شوه، بیا به د خپلو خور لندو سره په چکر شوه چې زیرګل به د اسي
زمزمه کوله:

خپلو همزولو سره و تې په چکروه نه
بنکلی موسم د پسرلی او مازیگروه نه
د پلو لاندې پتې کاته ېې په هنروه نه
د نجنومینځ کې لکه شمعه بلیده شین خالی
لکه کوتراه مې د ورایه ولیده شین خالی

او په اخره کې زیرګل د خپلې مینې سندره د اسي ختموله:

يو ېې په غاره سورکمیس ګل بحمل وه نه
په جګه پوزه د چارګل ېې جلوبل وه نه
دا خوشبویې چې په ګډا ترې د سنبل وه نه
په افغانی لباس کې بنکلې بنکاریده شین خالی
لکه کوتراه مې د ورایه ولیده شین خالی

کلیواله جلی

د کلی مینځ کې د پنجو په خوکوتله جلی
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلی

د سیخکوكتار یې جوړ وه اوږبله ئینې
په یو نظریي زړګۍ ويوره د ګوګله ئینې
په سرومنګلو یې لاس تیرکړه د کاکله ئینې
په هر قدم کې لکه لبنته ماتیدله جلی
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلی

خپلو همزولو سره وتې په چکروه نه
ښکلی موسم د پسولي او مازیگروه نه
د پلو لاندې پت کاته یې په هنروه نه
د نجنومینځ کې لکه شمعه بلیدله جلی
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلی

یو یې په غاره سورکمیس ګل بخمل وه نه
په جګه پوزه د چارګل یې جلوبل وه نه
دا خوشبویي چې په ګډا ترې د سنبل وه نه
په افغاني لباس کې ښکلې ښکاریدله جلی
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلی

*** *****

پنځمه برخه

شین خالی

زېړګل د شین خالی په پاکه مینه ډیر خوشاله او هغې ته پې د خپل راتلونکې ژوند د ترخو او خوربوشیبو د شريکې په سترګو کتل او پدې فکر کې وه چې خنګه د واده سرشته ونيسي او خپله معامله راټوله او خپله کوژدنې په خپل کاله کړي .

که څه هم خواړي زېړګل دا خبره د شین خالی د مور سره شريکه کړي وه ، خود هغې څخه بې داسې جواب تر لاسه کړي وه .

زېړګله زويه !

مور او پلاردي خداي وښنه ، ته پوهېږي چې شین خالي هغوي تاته په وړکتوب کې په نامه کړي وه ، اوس شین خالی ستا امانت دی زه او اکادي په دې برخه کې کومه ستونزه نلرو خبره داده چې .

زېړګل د شین خالی مور ته مخراواړو ه او رته بې وویل :
نو خه خبره ده کاکا ناوې ؟

د شین خالی مور خپلو خبرو ته د اسې ادامه ورکړه :

گوره زېړګله هويه ، ته پدې پوهېږي چې ته دې په اکا او په مور ډير ګران بې ، مور نارينه او لاد نلرو او مور ته د او لاد حیثیت لري ، مور دا هيله لرو چې ته د پوهې او تعليم خاوند شي او کله چې درسو نه فارغ شوي که د خداي رضاوه بیا به د واده سرشته درته و نيسو ، ته پدې برخه کې هیڅ تشویش مکوه او خپلو درسو ته دې پام و نيسه چې په تعليم کې د همزولونه بېرته پاته نشي .

زېړګل ته هم د اکا فيصله بنه برینبیدلې وه او همدا وجه وه چې په ډيره بنه درجه بې د دولسم

تولگې د فراغت شهادت نامه تر لاسه کړه .
 کله چې زیرګل د دولسم تولگې خخه فارغ شو، تره يې د زیرګل فراغت هغه ته مبارکې وویله او
 دلوی خدای شکرې پې ادا کړ چې د هغه هيله کوم چې زیرګل د تعلم او پوهې خاوند شي تريو حده تر
 سره شوه .

د زیرګل پام داوس لپاره د درسنو خخه فارغ او د کروند ګرۍ په کارونو مصروف ووه ، خو سره لدې
 کله کله د کانکو د ازمونې لپاره به بې په خپل پخوانې درسونو مرور کاوه او د فراغت په وخت کې
 به د رياضي ، کميا معادلي له ئانه سره حلولي او د مكتب د دورې نور مضا مين پې هم لوستل .

څه مده ورسته زیرګل خپل د بنوونځي د دورى همسنفيانو ته په خپله حجره کې د ميلمستيا بلنه
 ورکړه ، د بنوونځي دوستانو هريو د تعلم د دورې خپلې خاطري خوبو او ترخو شيبو کيسې
 کولي او د ليسې دوري د فراغت خخه پې خوبني څرګندوله .
 د دوي کيسې او د زړه خواله تر ناوخته دواړم وکړ ، په اخر کې د زيرګل یو نژدي دوست د هغه سره
 داسي پونتنه شريکه کړه :

زيرګله !

څه تصميم لري په همدي تحصيل قناعت کوي يا که غواړي چې تحصيلاتو ته دي ادامه ورکړي ?
 زيرګل په جواب کې ورته وویل :

ډيرې موهمي مسلې ته مو اشاره ورکړه ، ما پدې برخه کې کوم قاطع تصميم ندي نيولى ځکه د
 لورو زدکرو امکانات يوازي په لويو بسا رو کې امكان شته ، خو په هر صورت کې زه تصميم
 لرم چې د کانکور ازمونه ورکړم ، وګورم چې روزگار مورسره خه کوي د بلې خوا اکا مې هم دا نظر
 لري چې زه باید خپل تحصيلاتو ته ادامه ورکړم .
 صرف یو مشکل شته که چيرې زه د تحصيل لپاره مرکز ته لارشم دلتہ به د کورنې د سرپرستي مسله
 خنګه شي ، اکاته هم هغه د ټوانې قوت ندي پاته د بلې خود شين خالي خخه لري کيدل هم ګران
 دي ، په هر صورت یو خل د کانکور ازمونه ترسره شي وګورو چې قسمت او نصیب مو کوم لور ته
 بیاپې او خه راسره کوي .

شين خالي هم د زيرګل د مساپري تر فداره نه واه او د زيرګل د جداپې توان پې په خپل وجود کې نه

لیده، هغې به همیش د مور سره دا ویل:

زېړ ګل زموبد کار سپې دې خدای دې ژوندی لري تل د پلاس سره د دخمو او مالداري په کارونو
کې بنه مرسته کوي، زموبد جور او ناجور تول په هغه دې خدای دې د هغه سیوری له موبد سره نه
کموې.

زېړ ګل چې د شین خالې په مينه او انتظار کې شپې او ورځې تیرولي، د هغه په ياد به بې کله کله
د زړه د سوزه د اسي د مينې او محبت زمزمه کوله:

راشه چې سپرلى دې شم ګلزار دې شم
راشه چې د بدې ورځې یاردې شم
ستاد پاکې مينې محبت کې یار
ژوند شمه وړمه شمه بهار دې شم

زېړ ګل د خپلې پاکې مينې په بریاليتوب متمئن وه او د اسي به بې ویل:

نه شته بله لار، نه بل تدبیر چیرې
راشه چې مرهم دې شم قرار دې شم
ته ما ته په مينه مينه و گوره
زه دې سره لمبه شمه انگار دې شم

هغه د خپلې پاکې مينې او اخلاص اظهار د اسي کاوه:

ما سره جذبه ده محبت زړه کې
راشه چې کاکل دې شم سینګار دې شم
مینه د اخلاص سره خوند کوي
راشه چې د مينې وفادار دې شم

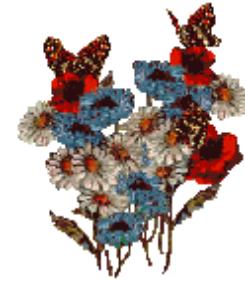
زېړ ګل چې د شین خالې جګه ونه، هسکه غاره او د پايزې بشرنګه هار زړه وړۍ وه نو په اخر کې به
بې د خپل د مينې سندره د اسي ختموله:

هسکه غاره زېب لري امييل سره
راشه چې د سپينې غارې هار دې شم

شنگ دې دپايزېب په زړګي نسه لګي
راشه چې پايزېب دې شم شرنګار دې شم

راشه چې سپرلى دې شم
راشه چې سپرلى دې شم ګلزار دې شم
راشه چې د بدې ورځې ياردې شم
ستاد پاكې مينې محبت کې يار
ژوند شمه ورمه شمه بهار دې شم
نه شته بله لار، نه بل تدبیر چيرې
راشه چې مرهم دې شم قرار دې شم
ته ما ته په مینه مینه و ګوره
زه دې سره لمبه شمه انګار دې شم
ما سره جذبه ده محبت زره کې
راشه چې کاکل دې شم سینګار دې شم
مینه د اخلاقه سره خوندکوي
راشه چې د مینې وفادار دې شم
هسکه غاره زیب لري امييل سره
راشه چې د سپينې غاري هار دې شم
شنگ دې دپايزېب په زړګي نسه لګي
راشه چې پايزېب دې شم شرنګار دې شم

*** *****

شپږمه برخه

شین خالی

زېړګل خپل د راتلونکي ژوند په فکر کې ډوب او کله کله به پې له ئانه سره ويل چې انسانان د ژوند په مختلفو پړاوونو کې د مختلفو مسایلو، کړي چونو او پرابلمونه سره مخامنځ کېږي خو پوه او کاميابه خلک هغوي دي چې د دغوغو مسائلو، مشکلاتو او موائعو په مقابل کې د پوهې او معقولیت نه کار واخلي، که چيرې انسان د ژوند پدې پړاوونو کې معقول دریخ او عملې گامونه او چت نه کړې بیا ورسته هغه فرصت نه ورته ميسيرېږي.

زېړګل پدې سوچونو کې دي نتجي ته رسیدلې وه په هر ډول چې وي خپل تحصیلاتو ته بايد ادامه ورکړې، هغه د راتلونکي ژوند د خوشبختيو اساسې لارپه تعلیم او زده کړه کې ليدله، او دا ورته جو ته شوې وه چې دلورو لاسته را پرېلپاره بايد لوړو زدکړو ته ئان چمتو کړي.

څه مده ورسته د هيوا د په مرکزا او ولاياتو کې د دولسم ټولګيود فاريغينو د کانکور د ازمويښې نیته اعلان شو، زېړګل هغه همسنفيانو ته کوم چې د ازمويښې د نیتې خبر بې نه وه ترلاسه کړي خبر ورکړ او د خپلوزندې دوستانو کوم چې د ازمويښې لپاره بې امادګې نسوله، دا هيله وکړه چې یو خاپ به د ازمويښې لپاره درسي پروګرام په مخيابي په همدي اساس زېړګل خپلوملګرو ته دasicې وړاندیز وکړه چې د ازمويښې تر نیتې پوري به هر ورزد سهاردنه بجو نه بیا د غرمې تر دولس بجو پوري ددوی حجري ته راشې او د ازمويښې په احتمالي پښتنو به سره په شريکه کار وکړي.

د زېړګل د ا په موقعې وړاندیز د ټولو د تايد او ملاتپور وګرځید او هره ورڅ به په هجره کې يو ئاي د فزيک، کيميا، رياضي معادلې حلېدلې او همدارنګه د بیالوزي، تاریخ، جغرافیه

، دينې او نورو مضامينو سوالونه بيرون نويسي او د هغولپاره بي مناسب جوابونه برابرول چې په رښتیا سره هم د دوى دا هلو خلوښې پایلې اولاسته را ورنې د دوى په برخه کړي ۰

زيرګل همداسي چې د طب مسلک خوبنیده په ډير عالي نمره همدي پوهنځي ته بريالي شو او نور ملګرو بي هم د کارنکور آزمونه په بری پای ته ورسوله او د خپلو خوبنې د پوهنځي گانو په لستونو کې خپل نومونه ولیدل، هغو یو بل ته يې د خپلو د زحمات او لاسته را ورنو خخه مبارکي وویله او د خوشحالۍ اظهار بي کاوه ۰

زيرګل او د هغه ملګري په ډيره خوشحالې بيرته خپلو کلو او باندې و ته راستانه شول او د خپلو برياو زيرى بي خپل دوستانو، کليوالو او د کورنيو غړو ته ورکړ، هغوی هم د دوى لاسته را ورنې ولمانځلي او هغو ته ئې مبارکي وویله ۰

زيرګل او س د یو نوې حالت سره موافقه ووه، هغه پدې مسالې فکر کاوه او پدې پوهيده چې د منظم درسونو د تعقیب لپاره هغه محصلین چې د ولاياتونه کومو پوهنځيو ته د بريالي توب چانس ترلاسه کړي وي بايد د مربوطه پوهنځيو د پوهنځيو نو په ليليه کې ميشت شي، هغه پدې فکر کې وه چې ددې په تلو به خوک د کورني جنجالونه حلوي او د هغوی جورپيا ناجور ته خانرسوي، په همدي چرتونو کې ڈوب وه چې تره بي ورته غږکړ ۰

زيرګله څویه !

ته رائه چې خه ضوري خبرې درسره لرم ۰

زيرګل په بيره خان تره ته ورسوه او بعد له سلامه بي ورته وویل اکا خه مو ویل؟
هغه په داسې حال کې چې شین خالۍ او د هغه مورهم هلتنه ناسته وه زيرګل ته د سلام د ټوابه وروسته داسې وویل:

زيرګله !

هغه لړه غلی شو بیا بې په داسې حال کې چې خپلې میرمن او شین خالۍ ته کتل زيرګل ته داسې وویل:

ته پدې پوهېږي چې په زوند کې خوشبختي، هوسا او ارامژوند په خپله سړي ته نه رائخي، د دې لپاره چې سړي خپل هدف ته ورسېږي لازمه ده مطلب ته درسيدل لو لپارکوشش وکړي او زحمت وباسې ۰ زه ستا په تشويش او مشکلاتوباندې پوهه یم، ته زموږ له خواهیخ تشويش مکوه، ته او س کوشش وکړه چې هوښيار طبیب درنه جورې، زموږ په کلو او باندې وکې ډاکتر ته ډير ضرورت

دی او ډاکتران په ولسونو کې د عزت او اعتبار خاوندان دی ، په موربهم عمر تیر شوي او د ډاکتر ضرورت احساسو .

دو همه خبره داده چې د زمینداری کارونه بزگر په مخ بیا پې بیا هم ستاسود تحصیل ئای دومره لري ندي ، ته کولی شي د هفته په رخصتیو کې کورته راشې ، او که بیا هم کوم مشکل وه بیا حتمي تا خبروو ، زه فکر کوم زه اوس دا سې مشکل نه وينم چې هغه دې ستا د تحصیل خنډ و ګرځې ، زموږ مشوره تاته همدا ده چې ته دې بې له کومې اندیښنې خپلو زد کړو ته ادامه ورکړې .

د شين خالي مور هم زير ګل ته ډاډ ورکړ او وته يې وویل :
زير ګله څویه !

اکا دي ربستيا وابې ته هیڅ تشويش مکوه ته باید زحمت و باسي چې تانه یو هوبنیيار طبیب جور شي .

زير ګل چې خپل تره او د هغه هرې فيصلې ته په درنو ستر ګو کتل ، تره ته يې په جواب کې وویل :

اکا خه چې ستاسو مشوره وي هغه ماته منظوره ده .

زير ګل د ځایه پاخید او شړۍ ئې تر ځان چار پیره کړه او د خارو یو د راوستلو په تکل کې شو ، خو په لار کې ئې د شين خالي نه د جدا کيدو فکرتکنی کړي وه ، د هغې خخه د جدائې تحمل ورته ګران وه خو هغه ته بله لار معقوله نه بریښیده .

شين خالي ته هم د زير ګل بیلتون د تحمل ورنه وه ، خود پلار د فيصلې خلاف بې هم هغه نه شو ستنيولي ، مجبوره وه د پلار فيصله ومني او د زير ګل د بیلتون د زعم او حوصلې توان پیدا کړي .

خو ورځې ورسته د پوهنتون د درسونو د پيل موقعه را ورسیده ، زير ګل او د هغه ملګري یوه ورځ د مخه بازار ته لار په زير ګل د ځان لپاره نوي جامي ، جمپرونه او نوي بوتان راونیول تر خود پوهنتون په ساحه کې پې د نور و محصلینو سره سیالي برابره وي ، همدارنګه ملګرو وي هم د خپل ضرورت ورڅيان راونیول او د وعدې سره سم سباد وخته د زير ګل دوي کره راغلل ، د زير ګل دوي په حجره کې نور دوستان او د کلې خلک هم د دوي د مخه بنې په مقصد را تقول شوې وه .

د زير ګل د ملګرو د رارسیدو سره سم د کلې او سیدونکو ، سپین ګیرو او دوستانو بې هغوي ته د دوعا لاسونه او چت او د لوی خدای له درباره خخه هغو ته د صحت او کامیابي هیله و کړه .

د شین خالی مور هم هغوي ته د دعوا لاسونه پورته کړ او د خداي پاماني وروسته بې رېنې او به د ټوټکې په دود د هغوي پسې وشيندلې .
زېړ ګل او د هغه ملګرو خپل بيکونه ترغاره او دولايتد مرکزې لوري روان او هلته په بس کې سپاره او وروسته له دوه ساعته منزله د پوهنتون مرکزې ليلې ته ورسيدل .
د پوهنتون د ليلې په انګړ کې د محصلينو د هستوګنې دخونو لست زړول شوې وه ، هريو د خپل د هستوګنې خونه ، د لباس الماري او د خوب ځای پیدا کړ او د نوبيو ملګرو سره بې معرفت حاصل کړ .

زېړ ګل چې زمانژدي ملګري او د زړه د رازونو ياروه ، وروسته له خواونيو د هغه ليدلولپاره لارم ، هغه چې به هميشه د خپل د شين خالی د پاکې مينې کيسې زما سره شريکولې زما په ليدو دير خوشاله او د نوي ژوند د کيسو وروسته د شين خالی د بيلتون په هکله د اسي ويبل :

د فکر تال کې زنګيده ليونى
بيا په زړگې مې وريده ليونى

زېړ ګل چې په رنا او خوبونو کې د شين خالی خيره ورته په فکر او خيالونو کې زنګيده د خپل خوب کيسه د اسي کوله :

ما مې د زړه ورته داغونه شميرل
دا بې پرواوه خندیده ليونى

هسي بې دردې بې احساسه نه وه
څما په مينه پوهيده ليونى

ما چه اظهار ورته د مينې کوه
لكه د ګل به غوريده ليونى او د خپل د مينې سندره بې د اسي ختموله :

افغانی خومره بنې شيې تيرې شوې
چې په مالت کې اوسيده ليونى

ليونى

د فکر تال کې زنگیده ليونى
بيا په زړگي مې وريده ليونى

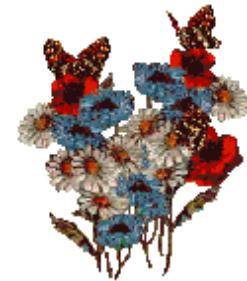
ما مې د زړه ورته د اغونه شميرل
دا بې پرواوه خنديده ليونى

هسي بې دردہ بې احساسه نه وه
حاما په مينه پوهيده ليونى

ما چه اظهار ورته د مينې کوه
لكه د ګل به غور يده ليونى

افغانی خومره بنې شبې تيرې شوې
چې په مالت کې اوسيده ليونى

*** *****

او مه برخه

شين خالي

زيرگل ورو ورو د باري ژوند ، د پوهنتون د ماحول ، نويودوستانو ، ملگرو او استادانو سره اشنا
کيده خو په هغه کې د کليوالې ژوند تاخيرات او کرکترد و راييه په سترگو کيده .
هغه هم د کلو او باند و ژوند او د باري ژوند تو پيرونه احساسول ، هلتنه په کلي کې د زمينداري او
مالداري تر خنگ پر گنيزې مرا ودى او ورخنی چاري ، دلتنه د علم او پوهې ماحول دا هغه تفاوتونه
و هچې زيرگل ورسه نوي بلديده ، هغه به کله کله دا متل کاوه چې واې :
چيرته چې اوسي ، په خوي به د هغو شې .

خود زيرگل هغه ساده او بې کبره ژوند سبب شو چې په ديرلې وخت کې ئانله دير دوستان او صادقه
ملگري او اخلاق مندان پيدا کړي .

زيرگل د تحصيل په شرائي طوکې د وخت په ارزښت او ما هييت بنه پوهيده ، هغه د ا پتيلې و هچې
باید وخت تري بې خايمه تير نشي ، هغه ته دا جو ته شوې و هچې د طب د مسلک لمړي يا مقدماتې
کال د زحمت او د زيارة سره دي ، خکه چې پدې لمړي او دوهم سمسترونو کې د طبی نو
ترمنالوژيو سره اشنا کيدل او همدارنګه د انگلیسي ژبه او لاتينې اصطلاحات په طب کې هغه
اساسي او ضوري مطالب دي چې د هغو يادول په بنسټيزيه توګه د هر محصل د پوهې او د هغه
دراتلونکي ژوند اساس تشکلوي ، په همدي وجه هغه به تل د فراغت وخت د پوهنتون په
كتابتون کې تيروه او هلتنه به یې مسلکې کتابونه متالعه کول او د طب د علما د نظریاتو سره
هم اشنا کيده او همدارنګه په كتابتون کې به د ورڅانو جرايدو او مجلو څخه په استفادې د
وطن او د دنیا د حالاتو خخه ئان خبرو ه .

هغه د پوهنتون په ساحه کې د نورو اندیښنو ، نظریاتو او د احزابو تر فدارانو سره اشنا کیده ، د مختلفو نظریاتو پیروانو به ورسره سیاسې بحثونه کول .

هر تنظیم به د خپل حقانیت او وطن کې دې ناخوالو عوامل تشریح کول او ویل به پې چې ددې مشکلاتو او مطروح مسایلو د حل لاره زموږ تګلاره ده .

زېړګل به د هر چا نظر په غور او ریده خو هغه په وطن کې د مختلفو سیاسې جرياناتو سره موافق نه ووه ، حکه هغه د افغانستان دخلکو ديو متحد او مشترک حرکت طرفداروه ، هغه به ویل چې د وطن خلک بلخصوص ټوانان په مختلفو ډلو او حلقو کې بېلیدل داد وطن په ګتنه ده ، هر خومره چې د افغانسان خلک په خپلو کې سره یو موټې شې هغه زموږ دخلکو اودملک د ترقى په ګتنه ده ، تنها یووالی دی چې کولای شې موږ د بربالیتوبونو او ترقى لور مراج ته ورسوي ، نه دا دیو واحد دین او ائېن خلک په مختلفو ډلو او تنظیمونو تقسیم کیدل .

خو هغه د یو تعداد متعصبه کسانو چې د ژبې او قومونو اختلاف ته لمنه و هله دیر بدېښې درلوده ، او د هغه سره پې په پته او بنکاره کينه او نفرت درلود هغه به ویل افغانستان د ټولو مشترک کور دی ، دغه کسان یا د پردو نوکران دې او یا هم ډېر ناپوه خلک دی کوم چې په ناپوهی سره زموږ په هیواد کې د نفاق تخمونه کري .

ددی خبرو تر څنګ زېړګل دې نتجمې ته رسیدلې وه چې دا وخت هغه باید خپلو درسي پرګرامونه تعقیب کړي تر خود علم او پوهې له لارې خپلو هیوا د والو ته د خدمت مصدر و ګرځې .

خود دا سې مصریفیو تنو سره سره زېړګل دا کا ، کا کاناوې او شین خالی د فکرا او اندیښنو خخه فارغه نه وه او همیشه به یې یادول او د هر لمانه وروسته هغو ته د صحت او سلامتیا دواعوې کولې .

په شین خالی هم د زېړګل د مسایپری اسرد وارایه بنکاریده او کله کله به د هغه په چرت کې لاره . هغې هر مازیگری د زېړګل د شوتلو پنډ او د خارو یو راوستل د کلا انګړ ته په سترګو کې وه او همدارنګه په باغچه کې د هغه د لاس کرلې ګلان به یې په اوربل کتارول او د فکر د غلتولو لپارد خور لندو سره وخت تیروه .

زېړګل یو مانبام چې تمامه ورخ بې په درس او دخونې په د پاکولو او نظم راوستلو وارتیر کړې وه

دیر ستپی معلومیده ، په خپل چپرکت پریوت او د شین خالی په فکر کې بې هغه وختونه په زړه
شول کوم چې هغې ته بې د زړگرد دوکان خخه خیالي چارګل رانیولې وه او غوبنټل بې چې شین
خالی ته بې د کمکې اختر په مناسبت په اختر مبارکې کې ډالی کړي ، چې هغه وخت بې په لاره کې
د ئانه سره د اسې زمزمه کوله :

خیالي چارګله
بنکلی چارګله شینو جانې له دې وړمه

هغه چې د شین خالی تورې زلفې ، بنکلی د غارې هار او د جګې پوزې چارګل په سترګو کیده نو
د اسې به بې ویل :

زلفې بې تور او ربل بې مزې داردي نا
خومره بنا يسته په غارې پروت د زرو هاردي نا
دا سور چارګل بې پاس په پوزې پري داردي نا
مین بې کرمه
دا پت کاته بې په زړګي ويشتل کوينه

زیرګل ته د شین خالی د بنګرو شرنګه هار دیر خوند ورکاوه او د هغويه وصف کې د اسې زمزمه کوله :

د شنو شنه بنګرو نه ډک سپین مروندونه دې
د بنګرو شرنګ بې ليونې کړه عالمونه دې
ظالمې کړې دې د خیاله دیر کبرونه دې
ستې بې کرمه
شنګ د بنګرو بې عالمونه خبروينه

او د خپلې د خوب زړګې تسل بې په لاندې بیتو کې ختماوه :

خیالي چارګل مې د اشنا په پوزه سپور بنکاریده
خومره بناسته لباس کې وتي حال بې نور بنکارېده

بنایسته سورشال کلیوالی بې په سرخور بسکاریده
نظره نه شي
دا افغانی لباس بې خومره خوند لرینه

خيالي چارگله

خيالي چارگله
بسکلی چارگله زرو جانې ته دې ورمه

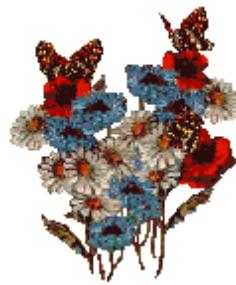
زلفې بې توري تور او ربل بې مزي داردی نا
خومره بنایسته په غارې پروت د زرو هاردي نا
دا سور چارگل بې پاس په پوزه پري داردی نا
مین بې کرمه
دا پت کاته بې په زړګي وي شتل کوينه

د جلى شنه بنګرونه ډک سپین مړوندونه دي
د بنګرو شرنګ بې ليونې کړه عالمونه دي
ظالمې کړي بې د خیاله ډير کبرونه دي
ستې بې کرمه
شرنګ د بنګرو بې عالمونه خبروينه

خيالي چارگل مې د اشنا په پوزه سپور بسکاري
خومره بنایسته لباس کې وته حال بې نور بسکاري
بنایسته سورشال کلیوالی بې په سرخور بسکاري
نظره نه شي

دا افغانی لباس بې خومره خوند لرینه

*** *****

اتمه برخه

شين خالي

د شين خالي د کيسو او بندار نژدي ملګري د هغې خورلنډي وي خو نژدي خوا خورې د هغې مور وه چې د زړه خبرې به يې ورسره شريکولي.

شين خالي د زيرګل په لري توب تل غمجنه وه چې د هغې د غم احساس د هغې په ظاهري بنه کې له ورایه خرگندیده، هغې د زيرګل په اره یوه ورڅه خپلې مورته د اسي وویل:

مورجانې !

ابا خو زيرګل ته ويلی وه چې هغه به د اونيو په رخصتېوکې کلې ته رائي، او سخو شپږ میاشتې تیرې شوي د هغه دراتګ هیڅ پته ونه لګیده، بيګا مې هم پريشانه خوبونه ليدلې، خدائی دې وکړي چې ناروغه شوي نه وي.

مورې ورته په جواب کې وویل:

شين خالي ته ډير چرتونه مه وهه، هغه بله ورڅه پلاردي د دهقان سره د ولايت بازار ته تللې وه، د پلاردي هغه په همغه ورڅه د زيرګل سره په تيليفون کې خبرې شوي وي، پلاردي ويل چې د هغه درسونه زييات دي او واپې چې هغه باید ډير درس وواپې ټکه چې د ډاکترۍ اول کال ډير زحمت پکار لري واپې که خوک په دې کال کې بريالي نه شي بیانا نو ډاکترۍ د فاكولتي چانس له لاسه ورکوي، همدا وجه ده چې زيرګل شپه او ورڅه درس وايسې چې په خير کاميابه او بنه ډاکتر ترې جوړ شي.

او دا يې هم ويلې وه چې خو ورځې ورسته بې له خيره سره د دوو اونيو لپار رختي شروع کيږي

او کورته رائی، ته چرت مه و هه او دعوا و کره چې په درسو کې بریالی شي.

شین خالی ددې خبرې په اوريدو ډيره خوشاله شوه او په زغرده دزرخانګې کورته چې د هغې نژدي خورلندې وه او په راتلونکو خو ورخو کې پې دواده تياري نیوله، هغې ته بې د زیرګل دراتلو خبر ورکړ او خپل د خوشالې احساس بې ده ګې ترغوبر وورساوه.

زرخانګې وویل . زه هم د خدايیدا غواړم چې زیرګل زما د واده پورې راشې خکه زیرګل خو به زما واده په خپلښکلې اوaza او سندرو نورهمښکلې کړي، زه همدا اوس مې پلارته وايم چې هغه ته زما د واده کارت ولېږي.

د زیرګل هم د لمړي سمسټر پرګرام په ډير کوشش او زحمت پای ته په رسیدو وه چې د سمسټر په اخر کې د دوو او نیو درختې لپاره تياري نیوله نو همدا وجهه وه چې شین خالی ، اکا او کاکا ناوې ته د سوغاتونو د اخستلو په نیت د خپل دخونې د ملګرې سره بشارته وتلي وه او د علاقې وړ سوغاتونه بې هغو ته راونیول.

شین خالی چې د بنجاري سینګار ډير خوبنیده، هغې ته بې شنه او سره بنګرې، جامېښکلې تېک او ډير نور بنجاري سامان، او همدارنګه د کاکا ناوې تهښکلې شین رنګه شال او تره ته بېښکلې پالاوی لنگې راونیوله او تول بې په مناسب ځای کې ځای پرخای کړل تر خو پس له شپږ میاشتې مسابرې د هغو زړونه د سوغاتونو په ورکولو خوشاله کړي .

خو ورڅې وروسته د زیرګل د لمړي سمسټر درسونه پای ته ورسیدل او د خپلو هلوڅلو او زیارڅخه راضې معلومیده د اسې احساس بې کاوه چې هغه خه چې بې پتیلې وه په همغه ډول بې درسونه تعقیب او د نتیجې خخه بې راضې وه خوددې رضاپت او خوشالې ترڅنګ دا چې سباکلې ته روان وه او پس له خو میاشتو بیا دا موقعه ترلاسه کوي چې خپل کلو بانډو ته څې د ډیری خوبنې شبې شمیرلې او د حانه سره به بې ویل چې خنګه به سبا ځان د موقرو تم ځای ته رسوي او کله به بیا په خپلوكلې او ځمکو ګرځي او د شین خالې خیالې اور بل ته به په باغچه کې بنايسته او رنګارنګ ګلان کړي .

سهار زیرګل د سهار د لمانځه ورسته خپل بېک چې تیر مابسام بې د سفر لپار جوړ کړي وه ترغارې کړ او د خپلود خونې د ملګر خخه بې چې هغوی هم د رخصتې خخه په ګټه اخستو خپلو کلو او

کورو ته روان ول خدای په امانی و اخیسته او د خپل ولایت د موټرو تم ئای ته روان شو ، د بس په تم ئای کې بې د خپل ولایت دیرې اشنا خیرې تر سترگوشوی خود زرخانگې پلار بې دورایه و پیژانده او د هغه سره تر رو غېر و روسته دواړه په بس کې خنګ ترڅنګ چوکیو کې کیناستل او د لارې ملګري شول .

په لاره کې زېړ ګل د زرخانگې د پلار خخه مرکز ته د هغه دراتګ وجه و پونېتله اوورته بې وویل :

کا کا خیریت خو به وه خنګه مو دلته پینې شوی وه ؟
هغه په جواب کې ورته وویل :

زېړ ګله !

بنه شو چې و مې لیدلې ، ما فکر کا وه چې تا به زه خنګه پیدا کوم ، بنه شو چې خدای دلته را پیدا کړې . هغه د بس په اخره خوکې کې چې ناست دې هغه حما ئومدی او د کوزکلي د زمانخان اکا خوی دې او هغه تورسرې چې وینې یوه بې زرخانگه او هغه بله بې مور ده .

موږ دلته د واده خريد ته راغلي وؤ ، خريد موکړ ، که د خدای رضاوې بله او نې د زرخانگې واده دی ، بنه شو چې ته راغلي چې د واده په کارو کې برخه راسره واخلي ، تا خو همیش د کلې په مړي او ژوندي کې کلیو الوته خان رسولي دی بس د میلمنو پالنه او هغوسره د ګپ ، شب او ټنګ ټکور دنده مو تاته درسپارلي ده .

زېړ ګل ورته په لمړي سر کې د خوبنۍ مبارکي وویله او بیابې ورته اطمینان ورکړ او وې وویل :
تاسو بیغمه او سې کا کا زه کارونه جو پومن .

په همدي ډول تر کلې پوري دواړو د زړه خواله و کړه او پس له خه مدي منزله کلې ته ورسیدل او د بس خخه کوز او د کلې په لوړ روان شول .

زېړ ګل کلې ته د رسیدو مخکې د امین اکا په ديره کې د کلې د خوانانو سپین ګرو او نورو او سیدونکو ګنه ګونه تر سترگو شوه .

هغه خان په چټکۍ ورساوه چې ګوري د سواد او زد کړې استازې کلې ته راغلي تر خود بیسوادي د له مینځه وړولو لپاره سرشمیرنه و کړې چې خومره بښینه او خومره د کلې نارینه او سیدونکې چې

د سواد د نعمت خخه محروم دي ددي کورسونو د تعقيبولو لپاره چمتو دي.

د کلي اوسيدونکو د زيرگل په ليدو خوشاله شول او دهغه د هرکلي لپاره مخي ته ورغلل.
پس له روغبره زيرگل په احوال ئان خبر كړ او تول د زيرگل د اکا باغچې ته راغل او هلتہ زيرگل
خپل کلي والو ته داسي ويل :
درنو خويندو او ورنو !

سواد او پوهه دا هغه د خداي لوی نعمت دي چې لوی خدائ په خپلو بندہ گانوکه نروی یا بنځه
فرض ګرځولي دي، زموږ د پاک او سپيختلي دين مشهوره لارښونه او حدیث مبارک دي چې وائي
علم زده کره که خه هم په چین کې وي . دا چې او س موبته په کلي کې داسي موقعه برابريې د
خونسي خاي دي چې زموږ د کلي هغه خويندي او ورونه چې د فرصت ولري ئان په دي
کورسونو کې شامل کړي، ترڅو په راتلونکو خومياشتو کې د سواد او زده کړي د نعمت خخه
بهره مندشي.

زما د سواد امزى استازو ته دا وړاندې زدي چې د کلو دښئينه کورس لپاره دې زموږ د کلي د
زمان اکا لور زرخانګه چې یوه تعليم یافته خورده د بسوونکې په توګه وکمارل شي.

د کلي تولو اوسيدونکو د زيرگل خبری تايد او لاسونه یې ورته و پړکول.
استازو هم د زيرگل دا وړاندې زو ماڼه او د زرخانګې د پلار خخه ې هيله وکړه چې د زرخانګې
موافقه پدې برخه کې د یو درخواست په ډول ولیکي چې موبې یې نور قانوني مرا حل د خلاصولو
ورسته په دې دنده وکمارو او د نارينه کورسونو لپاره تکړه استاد حبيب الله خان دي چې د لته
تشريف لري تاسو ته معرفې کوم.

د پروګرام ورسته زيرگل د کلا انګړه نه نه، شين خالي او کاكا ناوي چې د مخه د هغه دراتګ
خخه خبر شوي ول مخي ته راغل او دهغه سره یې روغبره وکړ او په ليدو یې دير خوشاله شول.
شين خالي هم د غرمې ډوډي تياره کړي وه او تول یو ئاي په د ستر خوان کي ناستل او د غرمې
ډوډي یې نوشجان کړه.

د شين خالي مور زيرگل ته ويل خنګه شوه ټويه درسونه دې خداي دي وکړي چې نسه نتجه دې تر
لاسه کړي وي ؟

زيرگل ورته په جواب کې وویل :
مور یې زحمته سړې مطلب ته نشي رسیدلای، زه د خپل زحمته راضې یم، نېټي نمرې مې تر لاسه

کېږي، تاسي بېغمە او سې ما بايد زحمت ويستلى واي.
د کاکا ناوي وویل. شکر چې بنه نتجه دې تر لاسه کړي ده تل خوشاله او بریاى او سى.

شين خالى هم د زيرګل په بري خوشاله وه، پس له ډودې زيرګل د شين خالى سوغاتونه د بيكه راو ويستل او ورته بې په ډيره مينه دالي کړل او همدارنګه د کاکا ناوي شال بې هم د هغې پر او برو هموار کړ او د اکالنګي هم ورکړه چې اکا کورته راشې او هغه ته بې پر سرو تري چې هفو هم د زيرګل سو ساعاتونه په ډير خوبنې ومنل او د هغه خخه ئې منه وکړه.

پس له خوشبو خوربو کيسو او خبرو شين خالى د زرخانګي د واده خبر زيرګل ته ورکړ او د هغې دا هيله بې هم ورته وویله چې واده ته به بې بسکلې شعر جوړوي چې بيا په واده کې ئې په سندرو کې ووائې.

زيرګل د شين خالى دا هيله ومنله او خپله شړې بې تر خان چارپيره او د دامان حمکو ته د اکا د ليدلو په مقصد ووت.

زيرګل د دامان حمکو ته نژدي په یوه وړه غونډې کيناست او د اسي زمزمه بې تر خولي شوه:

شې دې د برات شه شه کلونه دې اختر
پل دې بختور شه ناوي پل دې بختور

زرخانګه چې د شين خالى نژدي خورلنډه وه او زيرګل ته بې ورور ويلی وه زيرګل د هغې د راتلونکې په اړه د اسي هيله لرله

پل دې بختور شه ناوي مينه کې دې کورشو
نوې اشنايې شوه نوي بل د مينې او رشو
ستاد حسن شمعه چې روښانه په هر لورشو
حسن دې بسکلا دې چيرې مه شه د نظر
پل دې بختور شه ناوي پل دې بختور

او د هغې د واده محفل بې د اسي تمثيلوه:

نن چې دې محفل کې خوشحالی ده هم خندا
خوبنې دې همزولې دې په مینه کړي نخا
يې د نجونو میره تول دا ستا په تماسا
رب دې په نصیب کړه په ژوندون کې زیب اوزر
پل دې بختور شه ناوې پل دې بختور

او په اخر کې د هغې د خوشبختې لپاردادې دوعا کوله:

ناوې نوی ژوند کې خوشحالی دې شه نصیب
کوردي دې بختور شه خود اشنا دې شه طبیب
اور یې چې بلیږی پاک الله یې شې قریب
وی دې په امان کې افغانی بنګلی بشر
پل دې بختور شه ناوې پل دې بختور

پل دې بختور شه

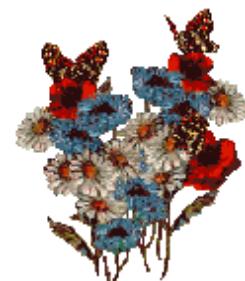
شپې دې د برات شه شه کلونه دې اختر
پل دې بختور شه ناوې پل دې بختور

پل دې بختور شه ناوې مینه کې دې کورشو
نوې اشنا یې شوه نوی بل د مینې او رو شو
ستاد حسن شمعه چې رونسانه په هر لور شو
حسن دې بنګلا دې چیرې مه شه د نظر
پل دې بختور شه ناوې پل دې بختور

نن چې دې محفل کې خوشحالی ده هم خندا
خوبنې دې همزولې دې په مینه کړي نخا
يې د نجونو میره تول دا ستا په تماسا
رب دې په نصیب کړه په ژوندون کې زیب اوزر
پل دې بختور شه ناوې پل دې بختور

ناوی نوی ژوند کې خوشحالی دې شه نصیب
کوردي پختور شه خور اشنادې شه طبیب
اور بې چې بلیبې پاک الله بې شې قریب
وی دی په امان کې افغانی بنکلی بشر
پل دې بختور شه ناوی پل دې بختور

*** ***

نهمه برخه

زېړګل ته د دوؤ او نیور خصتي بیا دا موقعه برابره کړه چې د پخوا په شان د کلیوالی ژوند خخه بهرمند شي او د کلیوالوسره راشه درشه ولري ، په غم، بنادي او ورځنۍ ژوند کې د هغوسره کور او کلی شي او همدارنګه د اکا سره د کرنې او مالداري په برخه کې مرسته وکړي او خپل د راتلونکی ژوند د ملګري شين خالي دارمانو او هيلود ترسره کولو لپاره د هغې په چوپړ کې وي.

شين خالي د زېړګل خخه دا هيله لرله چې د هغې د خورلنډي زرخانګي په واده کې د هغه د پلار سره نزدي سلاکار اوسي ټکه چې زرخانګي مشر ورور ندرلود همدا وجه وه چې د هغه خخه د اتمه لرله چې هغه به د زرخانګي د پلار نزدي مرستندوي وي . زېړګل هم دا پتيله وه چې د واده په مراسم او تياري کې د زرخانګي د پلار سره مرسته وکړي .

مانبام کله چې زېړګل خاروي د کلا انګړ ته راوستل نو په شين خالي بې غړو کړ چې خاروي په خپلو څایو کې وترې ترڅو د هغو لپاره آذوقه برابره کړي .

شين خالي او د هغې مور په ګډه څاروي کې ونډل، زېړګل چې د شوتلو پنډه ترشا او لور بې په لاس کې وه لمړي بې د شوتلو پنډه د چو وښو ترڅنګ تراورې بسکته کړ او لور بې د دیوال په درز کې خښ کړ او بیا بې شوتله د چو وښو سره ګډه کړه او د خارويو مخي ته بې په کافي اندازه واچوله او خپل خادر بې چې شوتله پکې راوري وه و خنډه او د کور په انګړ کې چې په ګلمونو ، توشكوا او کتونو سنبال شوی ئو کیناست .

شين خالي په بېړه چاي تيار او په پتنوس کې بې د تورو چایو پیاله د مساله دارې ګورې سره د زېړ ګل مخي ته کینښود .

يو څه شيبې روسته د شين خالي پلار او مور هم راغله او شين خالي د هغو مخي ته هم د شنو

چایو گل کی پیالی کی بنودلی .

زیر گل د تورو چایو څښکل عادت درلو د ، مګر د شین خالی مور او پلار د شنو چایو څښکل غوره ګنل او ویل به بې چې د شنو چایو ګتې ډیرې دی خوشین خالی بیا د مره سر پری نه خوب او هغې ته که تور چای وه او که شین تو پیرنه درلو د ، خه چې به تیار وه هغې به څښل خوب بیا زیر گل او د شین خالی مور او پلار ته څپل د خونبې چای عادت ګرځیدلی وه .

زیر گل د چای اخري پیاله په سرواروله چې د کلې د ملا د الله اکبر آواز پورته شو تولو د جل جلالهو اواز ترخولې وخت ، زیر گل خادر او اکایې شپې په او به کړه او د جومات په لور روان شول ترخو د مابنام لمونځ په جمعه وکړي ، دوي په ټغرده ئان جماعت او د جمې لمونځ ته ورسو ه .

په کلې کې د مابنام لمانځ ته د کلې او سیدونکي حتمي جومات ته راتلل ، په تيره بیا د کلې سپین ګیری او خوانان ځکه چې دورخې له خوا تول د کار او غریبې لپاره د کلې څخه بهروتل ، خوک به د بزگری په کارونو بوخت وه ، ټوانان به د تعلیم او زده کړی لپاره بنوونځیو ته تلل ، په کلې کې تهاد کور میرمنې او واره ماشومان پاته کیدل چې په څپلو کې بې راشه درشه لرله او همیش بې بنډا رجور وه خود دی بنډا رونو ترخنګ د کورد کارونو سنبالول ، د جامو پریمینځل ، پخلي او نور ډیر مصروف تونه وه چې د کور بسحوم هم په ډیر زحمت او کړا نورخنۍ چارې ترسه کولې .

سباد زرخانګې پلار ، زرخانګه د شین خالی کورته واستوله چې وکوري که چیری زیر گل او تره بې په کوروي تر خود واده په اړه د هغو سره څپل پروګرام شريک کړي .

د زرخانګې کور د شین خالی د کور په خو قدمې کې وه پدې توګه په کلې کې د دې دوؤ کورنيو تک راتګ د کلې نورو او سیدونکو په پرتله ډیرؤ او بنې اړیکې بې ساتلې .

زرخانګې د زیر گل او د هغه د اکا شتون په کور کې څپل پلار ته خبر ورکړ . هغه هم د خایه پاخید ، پګړې بې په سرو ترله ، واسکت بې واګوست او څپله تور بخنه شپې بې ترخان چار پیره کړ او د زیر گل د کور په نیت روان شواو هلته په رسیدو د هفو د کور ور و تکوه .

زیر گل د کلا ور خلاص کړ او د زرخانګې د پلار سره بې رو غږو وکړ او هغه ته بې کور ته د نتو تلو بلنه ورکړ او د کور په انګړ کې ور ته ئایي برابر کړ .

زېړګل ، دزېړګل اکا ، شین خالی او کاكا ناوي هم د هغه هرکلي ته راغله او د هغه په مخامنځ لوري
کيناستل .

د روغښه وروسته شین خالی د چای د جوړولو لپاره لاره او دوي خپل خبری د زرڅانګي د واده
په اړه پیل کړي .

په پیل کې د زېړګل آکا د زرڅانګي د پلار خخه داسي و پونتيل ؛
لعل ميره !

خنګه شوه د زمانخان آکا سره مو د واده په اړه خه وکړل او خه نتجي ته سره رسیدلي ياست ؟
د زرڅانګي پلار ورته په خواب کې وویل :

آکا ، که ربنتيا راباندي وايې مامله خو جوړه ده ، داسي د جنجال یاستونځي کومه خبره نشته
، زمانخان هم بد سړي ندي ، که خه هم د زرڅانګي موريو خه اضافي بوجونه پر هغو اينسي وه ،
خوکله چې زه خبر شوم ما د زرڅانګي مورته قناعت ورکړ ، اصلی خبره خوداده چې زرڅانګه
زمورې یواحینې لورده ، مورې بل اولاد يا وارت نلرو ، اوس که مورې په خوم دا بې خايمه مصارف او
بوچو و اچوو نو د هغوراتلونکي ژوند به د کړاوونو سره مخ شې چې دا خبره ما د زمانخان سره هم
شريکه کړه او ورته مې وویل خرنګه چې مو زړه وې ، د استاسو خپله معامله ده او زه نه غواړم
چې پدې برخه کې کوم شرط يا بوج درباندي کېږدم ، دبليې خوا د زمانخان آکا دې هم کورا باد
وې پوه او مشر سړي دی ، هغه زما ددي فيصلی خخه منه وکړه او راته بې وویل چې دا زموږ او
تاسود خوبنۍ او دوستي خبره ده ، ستاسو دی کورآباد وي خو موره هم خپل هوس او آرمان لرو
، زموږ هم دا هيله ده چې زموږ واده او دا خوبنې په بنه شان سره ترسه شې ، تاسى تشويش مکوی
موږ د کلى رسم او رواج نه ستر گې نه شو پټولي هغه خه چې لازمه او زموږ په وس کې پوره وي
هغه مورې خپله هم دا تکل لرو چې زموږ دا خوبنې په پوره درنښت ترسه شې .

د شین خالی مور په آخر د خبرو کې داسي و پونتيل ؟
لعل ميره آکا ، د واده ورڅ او نيتېه مو و تاکله ؟

د زرڅانګي پلار ورته په جواب کې وویل :

هود واده ورڅ مو معلومه ده ، راتلونکي د جمعې په ورڅ که د خداي رضاوې واده دی ، همدا وجه
ده چې آکا ، زېړګل او تاسو سره د مشوري لپاره راغلی یم ترڅو د واده په تنظيم کې له ما سره
برخه واخلي .

په همدي ډول لعل مير آکا ، زير ګل ، او دشين خالي مور او پلار دواده پروگرام جور او دي پايلی ته سره ورسيدل چې د بنخو مراسم دي د زرخانګي دوي په کور او د ناريئنه ولپاره دشين خالي دوي په کور کې ئایونه برابر شې او ميلمنو ته د ډوډي جورولو او پخلي کارونه دي هم دلته تر سره شي:

كله چې د زرخانګي پلار د زير ګل او د هغود خپلowanو د مرستو او ژمني وعده تر لاسه کړه نو د هغونه په خوبنۍ سره د خپل کور په لور روان شو .

زير ګل هم خپل خادر په اوږد کړ ، لور او بيل ې واخيست او د باغچې په لور روان شو . هغه د زمانخان اکا ټوی یا د زرخانګي کوژدن اباسين له وړکتوب څخه پېژنده ، هغه به هميشه پالاوی لنګي ترله او جګه شمله به ګړئیده . نو کله چې په باغچه کې په کار بوخت شو دا زمزمه بې تر خولي شوه :

پدي محفل کې نن خوشاله خوشالي ده
د شمله دار هلك بنا دي ده

د زير ګل څخه شين خالي هيله کړي وه چې د زرخانګي واده ته به نسلکي شعر جورو وي چې دا زمزمه د زير ګل لپاره بنې الهام وه کوم چې د هغې په واده کې یې ډالي کړي ، زير ګل د هغې کلېوالې حسن ، خصلت او همدا رنګه د واده شپې ته داسي هيله لرله :

ناوکي خومره بنې نسلکاري بوي
په ناز همزولي ېې ګله بوي
د هلك کور پري ابادي بوي
په خپل بنا يست کې یې خصلت کلېوالې ده
د شمله دار هلك بنا دي ده

زير ګل د هغې نسلکلا او حسن بې داسي تمثيلوه :

ناوې بنا يسته لکه د ګل ده
څه د بنا يست ېې جلوبل ده
دا خوش بوي ېې د سنبل ده

خومره بنايسته د غاري هاري طلائي ده
د شمله داره لک بنادي ده

دا باسين او زرخانگي د نيكمرغي لپاره يې داسي هيله لرله :

ناوکي پل دی بختور شه
شپي دې برات ورخ دې اخترشه
ژوندمورو بسانه لکه لمرشه
دا زمور هيله ده اميد دا مو مرضي ده
د شمله داره لک بنادي ده

او په اخر کې بې دا دوعا هفو ته د زړه وو تله :

بنه او بد ژوندون مو په نصيب شه
بناد مو هم لري هم قریب شه
مینه مو ګل او عندلیب شه
اوسي خوشاله دا ډالي د افغاني ده
د شمله داره لک بنادي ده

هالي

پدې محفل کې نن خوشاله خوشالي ده
د شمله داره لک بنادي ده

ناوکي خومره بنه بسکاري بي
په ناز همزولي يې ګډايربي
د هلك کورپري ابادي بي
په خپل بنايست کې يې خصلت کليوالې ده
د شمله داره لک بنادي ده

ناوې بنایسته لکه د ګل ده
څه د بنایست بې جلوبل ده
دا خوشبویی بې د سنبل ده
خومره بنایسته د غارې هارې طلايی ده
د شمله دارهلك بنادي ده

ناوکۍ پل دی بختور شه
شپې دې برات ورځ دې اخترشه
ژوند مورو بنانه لکه لمرشه
دا زموږ هیله ده اميد دا مو مرضي ده
د شمله دارهلك بنادي ده

بنه اوږد ژوندون مو په نصیب شه
بناد مو هم لري هم قریب شه
مینه مو ګل او عندلیب شه
اوسي خوشاله دا ډالي د افغانی ده
د شمله دارهلك بنادي ده

*** *****

لسمه برخه

شین خالی

د زرخانگي او اباسين د واده انگازې په کلو او بانه وکې خپري شوي وې ، شين خالي هم د خپلي خورلندي واده ته تياري نيولى وه ، هغه په تيره اوئني کې د زير ګل او مور سره دولait بازار ته تللې وه او ئانله يې د بازار له هتى خخه دجامو لپاره د خپلي خوبنې توکراو د بنجاري د دوكان خخه رنگارنگ د سينگار سامان رانيولى وه .

د اباسين پلار زمان خان اکا هم د اباسين او د زرخانگي د واده لپاره پوره تياري نيولى وه او د کلي د نائي په لاس يې تولو کليوالو ، لري او نژدي دوستانو ته د واده دبلني کارتونه او خبر ليبلې وه او هغوتە د ميلمستيا پروگرام جور او د هغود خوشالى لپاره يې مشهوره هنري ډله رابللي وه او د کلي خخه بهري يې د امين ماما د ديرې ترڅنگ په یوه شدياره ځمکه کې ورته ئاي برابر او هغه ئاي يې په کتونو ګلمونو او توشكو فرش او په ګيسونو دشپې له خوارونبانه کيدو لپاره يې چوانان په کار ګمارلي وه .

د کلی نائي ګلاجان چې په ګلاجانی مشهور او د غلام بابا څوې و یوه ورخ د مخه د زمانخان اکا د کلا په انګړ کې ميلمنو ته د پخلې تياري نيو لې و، هغه د اسي چې خپل لوی او واره د ګونه او نور د ارتيا ور سامان چې په هرواده کې بې ترې کاراخیست له ځانه سره راوري و او د پخلې لپاره بې څو ځایه لوی او واره نغری جور کړي و او همدارنګه بې په لویو او وړو ډیگونو کې وريجې په ګرموا او بومينځلي او د نرميدلو لپاره بې په او بوم کې ساتلي وې ، غونبه بې هم برخې برخې یخني او نرمه کړي وه ترڅو ورسته بیا د نورو کارونو لپاره پوره وخت ولري .

په ربنتيا سره هم ټولو ګليو الوا د واده ميلمنو ته ميلمستيا او هغوته خوندor خواره برابرول پوره زيار او مندي په کارلري چې په کلو او بانه و کې د نائيانو دا زيار د ستايلو وړدي .

ګلاجان او نورو د آشپزي ګروپ سهار دوخته د کلی د نائي تر لارښونی نغری بار او د هررنګ خوراکونود پخولو کارپيل کړي و، دوه درې ډوله پلونه ، قورمه ، کوفته بندهي ، بانجان بوراني ، سابه ، چپس ، او سلات او ډيرنور هغه حتمې خوراک و چې تر مازې ګره بايد جور شوي واي . ما زديگر کرار کرار کلې ته د ميلمنوراتګ پيل شو چې د زمانخان اکا ، اباسين او د کلې د سپين ګيرو له خوا ورته هرکلې ويل کیده او د ټوانانو له خوا تا کل شوي ځای ته چرته چې د ميلمنو لپاره جور شوي وه بدري ګه کيدل .

تاکل شوي کسانو به ميلمنو ته د لاس مينځلو او به وروپلي او نور ټوانانو به د دستر خوان په خوربو خورو سمالوو او ميلمانه به ډلي ډلي راتلل او ډودي به یې نوشجان کوله او بیا به د امين ماما د ديرې په لور د سيل لپاره تلل .

کله چې د ډودي پروګرام خلاص شونو د امين ماما د ديرې ترڅنګ د ميلمنو لپاره مو ظفو کسانو چاې او به او چلم ګرځاوه ترڅو د ميلمنو احترام یې ساتلي وې .

د کلی او ميلمنو په خيرو کې د خوشالي رو حيه دورا يه خر ګندیده او بنا يسته ګنه ګونه وه . خه شيبة ورسته سازيانو د موسيقى د آلو په سورولو پيل وکړ او بیا ګل محمد استاد چې په ګلکي مشهور وه او په سيمه کې د بنې شهرت خاوند وه ارمونیه ترغاره کړه او همدارنګه د یار محمد استاد د تبلو او از د کلې او سيمى د خلکو ترغوب شو . سازيانو په وار سره د بهاري ، بيرمي ، بیاګ ، کستوري ، کليان ، اسا ، او جو ګ په را ګونو کې د مقام ، غزل ، لنډي ، چاربيتې ، لوبي ، بکتى او دا ستانونه په خپل خوربو او زونو کې راغلو ميلمنو او تماشا چيانو ته اورو ل .

خو شیبې وروسته زیر گل هم د شین خالى د خور لنهې زرخانګې په کور کې چې د ناوې خپلوان او خور لنهې په واده راغلي وي، د ډودۍ او نورو مراسمو وروسته د خپل انډیوالنو سره د اباسین دليدو او هم د سيل په مقصد د زمانخان اکاکلي ته راغلل: د زير گل دوستانو د هغه په ليدو هغه ته بنه راغلاست ووايه او د هغه خخه يې هيله و کړه تر خو ددوی د خوبنۍ لپاره سندري ووايې، که خه هم زير گل په اوله کې رضایت نه سوده نو چې کله اباسين د هغه خخه هيله و کړه نو بيا يې ارمونیه خپله کړه او د دي سندريې په ويلو سره چې شعر خپله ورته جوړ کړي وه خپل او از پورته کړ.

پدې محفل کې نن خوشاله خوشالي ده
د اباسين هلك بنادي ده

ددې سندري په اوريدلو سره د واده ګډون کونکو کې شور او احساسات نور هم زيات شول او ټولو ورته په خوشالي لاسونه و پکړول او د واده فضا نور هم توده شوه. زير گل یو خونوري سندري و کړي او وروسته بې د دوستانو د تشویق خخه مننه و کړه او د ملګرو سره په کت کیناست. په همدي ترتیب د شپې ترناوخته پورې د واده نور مراسم د سازيانو په خوبو نغمو او سندرو دوام و کړ او وروسته میلمانه په احترام او عزت رخصت او د اباسين دواده خوبه شپه ورته خوبه خاطره پاته شوه.

سبا دورئې ساز او د واده مراسم ادامه درلود، مازدي ګرډولي جوره شوه او د کلي ټوانانو ډولی جګه او د ساز په بدر ګه د ناوې در اوستلو په نيت د لعل مير اکا د کور په نيت روان شول. کله چې ورسيدل د کلې ملا د سپین ګير او ميلمنو په ګډون د اباسين او زرخانګې شرعې نکاح و تړله او د کليوالو او د واده ګډون کونکو په ګنه ګونکې په ډيره خوبنۍ او خوشالي ناوې په ډولي کې سپره او د زمانخان اکا خوبنې تر سره او آباسين خپله کوژنه په کاله کړه.

کله چې د واده مراسم خلاص شول زير گل د خپلې با غچې په لور روان شو تر خود ګلونو او ترکاري او خبر واخلي په لاره کې يې د خپل واده په فکرا او سوچونو هم غرق وه چې د با غچې په رسيدو يې د شين خالى په ياد دا زمزمه په خوله شوه:

د زړه با غچه کې درته ګل کرمه

رامبیل، چمبیل، نرگس، سنبل کرمه
دابه و عده راسره گدی دلبری
دکلو سیل له به راخي دلبری

زير گل په خپل تصور کې شين خالي، ته داسي پيرزوينه لرله:
د زره باغچه کې درته خيال جوروم
د بنا پيري او پکي تال جوروم
زمادا هيله به مني دلبری
دکلو سیل له به راخي دلبری

او د شين خالي، خخه بې داتمه لرله:

زماد پاکي ميني بسلکي بن کې
ستا د بنا يсте حسن منلي بن کې
دوفالاس به راکوي دلبری
دکلو سیل له به راخي دلبری

او پرهغي بې داسي سپارښته کوله:

زماد ميني او سرو گلو باغچه
درنگينو، باع او بلبلو باغچه
بيا له خزانه به ساتي دلبری
دکلو سیل له به راخي دلبری

او په آخر کې بې د خپل د زره هيله په لاندي بيت ختم او خپل د زره خبرې بې شين خالي ته په
سوچونو او خيالونو کې داسي ډالي کړي:

ترخو پدې باغچې خزان ګډشي
په سرو ګلونو مې تالان ګډشي
پاس په ليمو به قدم گدې دلبرې
دکلو سیل له به راخي دلبرې

د زره باغچه

د زره باغچه کې درته گل کرمه
رامبیل، چمبیل، نرگس، سنبل کرمه
دا به و عده راسره گدې جانانه
د ګلو سیل له به رائې جانانه

د زره باغچه کې درته خیال جو ړوم
د بن پیریو پکې تال جو ړوم
زما دا هیله به منې جانانه
د ګلو سیل له به رائې جانانه

زما د پاکې مینې بنکلې بن کې
ستا د بنایسته حسن منلي بن کې
دو فالاس به راکوې جانانه
د ګلو سیل له به رائې جانانه

زما د مینې او سرو ګلو باغچه
درنگینو، باع او بلبلو باغچه
بیا له خزانه به ساتې جانانه
د ګلو سیل له به رائې جانانه

ترڅو پدې باغچې خزان ګډاشي
په سرو ګلونو مې تالان ګډاشي
پاس په لیمو به قدم گدې جانانه
د ګلو سیل له به رائې جانانه

*** *****

یوولسمه برخه

شین خالی

د زیر گل د دو او نیو رختی په ختمید و وه، خود کلو او باندو د خوب او ساده ژوند او د خپلی
کوژدنې شین خالی، خخه بیا لرې کیدل ورته گرانه خبر وه خو بله چاره بې نه وه، هغه د خپل
روښانه راتلونکی په هیله دا پتئلی وه چې خپلوزده کړو ته ادامه ورکړي، په همدي هیلې مازیګر
بې خپل دارتیا وړ شیان راټول او په سفری کخوره یا بیک کې ئای پر ئای کړل.

سهار دلمانځه وروسته زیر گل د اکا، کاکاناوې، شین خالی، او د کلي نژدی انهیو الانو خخه
خدای پامانی او د دعا تراسه کړه او د ولایت د مرکز په نیت روان او بیا د هغه ئایه په بس کې له
څو ساعته مزل وروسته ئان د پوهنتون لیلې په ورساوه.

کله چې لیلې په ورسید، د خونې انهیو لان او یوشمیر همصنفیان بې هم د هغه تر مخه د رختی
څخه راغلې وه چې د زیر گل په لیدوله ئایه پا خیدل او د هغه سره بې تو دروغې وکړ.

زیر گل لمپی خپل کالی په الماري کې ئای پر ئای او بیا بې خپله بستره او الماري تر نظره تیره
کړه او تر هغه وروسته د خونې د انهیو الانو سره د دو او نیو د رختیو خاطرې شریکې کړې چې د
دوی دا بنډار تر ناوخته پورې دوا و کړ.

مانسام زیر گل د سباوره په درسي مواد برابر او سهار د خپلې پوهنځې په لور روان شو او د خپل
ګروپ د نورو محصلینو سره یو ئای بې په درسون پیل و کړ.

زیر گل په همدي ورڅ د پوهنځې د تدریسي څانګې خخه دنوی سمستر درسي پلان تراسه کړ تر
څو د د هغه پر ګرام په اساس خپل ئان عیار او د د هغه فرصت خخه پوره ګټه واخلي.

په همدي ترتیب زیر گل هره ورڅ د پوهنتون په چاپیریال او محیط کې د نوو درسونو، استادانو،
سیاسی او ټولنیزو مسايلو سره آشنا کیده چې په هغه وخت د پوهنتون په ساحه کې مختلف

تنظمي او حزبي فعالتونو جريان درلود او هر تنظيم کوشش کوه چې خپل صفو فوفته ټوانان جلب کړي .

مختلفو تنظيمونو مشخصې موضوع عگيري او نظر ياتو لپاره کار کاوه چې د کلوباندېو، ولاياتو، مملکت او په نړۍ کې د خلکو او حکومتونو سیاستونو په اړه هرې ډلي خپل نظرې څرګندولي . اکثر ادا بحثونه په وطن او نړيواله کچې د فقر، بد بختی او ببعدالتی په مدار خر خيدل .

یوی ډلې به د ډيوسياسي ایده لوزې خخه او بل ګروپ به بیاد بلې سياسي موضوع ګيری خخه دفاع کوله . ددې حالت خخه داسې معلومیده چې مختلفو پا رتیو او ګوندونو د ټوانانو په مینځ کې د خپلو صفو فوفدو تقوې په مقصد جدي کار پیل کړي وه، دا بحثونه په زړه پوري په دې وچې هر یو به په وطن کې د بد بختیو عوامل په مختلفونظر ونو کې تحلیل او ارزیابی کول او ټوانان به یې په وطن کې د ډيو عادلانه ټولنې د مینځ ته راتګ په مقصد مبارزې ته را بل او په همدي ترتیب د خپلو علاقې وړ پارتۍ او تنظيمونو کې تنظيمول .

څینو بیا د اسلام مقدس دین ته د خدمت په منظور او په وطن کې د اسلامي اصولو د تطبيق په مقصد خلک جهاد ته را بل او ددې ټولو بد بختیو اصلی عامل یې اسلامي اصولو د نه مراعت کیدو د لیل باله او خلک یې ددې مقدس هدف د عملی کولو په مقصد په اسلامي ليکو کې تنظيمول او کفر سره یې د جهاد ناري پورته کړي وې .

څینې نورو بیا د مارکس اونګلکس د ایده لوزې طرفداران وه چې هغوي ددې بد بختیو اصلی عوامل په وطن کې د طبقاتی ژوند موجودیت باله او داسې یې تحلیل کاوه چې موږ بايد زیربنا یا اساس ته تغیير ورکړو، او په وطن کې د عادلانه او انساني ټولنې د راوو ستلو لپاره کار و کړو او د همدي مقصد او هدف لپاره خلک طبقاتي مبارزې ته د صلح اميذه لياري را بل .

څینونورو بیا د مارکسيستي سياست په تايدولو سره د قهرامي زسياست طرفدارو چې د مايوستانو په نامه ياديدل، بلې ډلې بیا ددې ټولو بد بختیو عامل د افغانانو په عدم اتحاد کې څرګند او ه او د ټول افغان ملت یووالې او د ډيو موتی افغانستان د جوړو لوادعا یې کوله او خلک یې اتحاد او اتفاق ته را بل .

په همدي ترتیب هر ورخ د پوهنتون په ماحول کې محصلينو د داسې بحثونو سره سرا او کار درلود چې د ټوانانو د پاکواو سپیخلو، ملي، وطنې، اسلامي او انساني احساساتو په استفادې سره د سياسي پارتيو صفو فورخ په ورخ تقويه او په وطن کې د ډلو، تپلو، تنظيمونو او ګوندونو

لپاره تهداب اینسودل کیده چې دیو واحد وطن، دین او ائین خلک بې په مختلفو گروپونو پارتیو او تنظیمونو تقسیم او دنفاق او بد بختی کندې ته گذار کړل.
زېړ ګل د دې ټولو استدلالونو او نظریاتو د اوریدو ترڅنګ د ټولو افغانانو د یو مشترک حرکت طرفدارو ه او د اسې بې پتیلې و ه چې بنه به دا وې چې خپل درس او تعليم ته ادامه ورکړي او د دې لارې خپلو هیوا دالو ته د خدمت مصدر و گرئي، نه د هغه صادر شویو ایدلوزي ګانو خخه چې د پردو په اشاره زموږ پرڅلکو تجربه کيدل ۰

زېړ ګل ته هم لکه دوطن نور و بادرد هیوا دالو په خیر دا ناخوالې بې هیڅ نه وي خو هغه نه غونبنتل چې ځان په یوه محدوده حلقة کې شامل کړي، هغه د دې طرفدارو ه چې د ټولو هغه کسانو سره چې رښتنې احساس ولري او د پردو او صادر شوو حركتونو په خلاف وي بنه اړیکې و ساتې او هغه د ګران وطن، هیوا دالو اود وطن کليو او بانډو سره مينه لرله او د نیکونو تاريخي کارنامو او لاسته را ورنو ته په درنه ستړګو کتل او د غلیمانو شوم اعمال بې غندل او پدې لارکې هر دوں سرښندنې ته تیارو ه چې خپل دغه و طني احساسات بې په شعری الفاظو کې د اسې زمزمه کول:

دا مود خاپـورو کلى کوردي
دا مود نـيكـود تـورـي زورـدي
ورـکـ بهـ شـيـ غـلـيمـ چـيـ مـخـ بـيـ تـورـدي
سرـبهـ تـريـ قـربـانـ کـرمـ دـ بـدنـ سـرهـ
ميـنهـ موـبـلـ روـ دـ خـپـلـ وـ طـنـ سـرهـ
داـ وـطنـ پـهـ موـبـلـ بـانـدـيـ ډـيرـ ګـرانـ دـيـ
داـ زـموـږـ خـوـبـ اـفـغانـسـتـانـ دـيـ

هغه به د وطن بىکلې طبیعت، باعونه او ځنګلونه په خپل شعر کې د اسې ستایل :

لـوـرـ چـيـ پـهـ هـواـ کـيـ بـيـ باـزاـنـ ګـرـئـيـ
هـلتـهـ پـهـ ځـنـګـلوـ کـيـ زـمـرـيـانـ ګـرـئـيـ
جوـرـ پـهـ سـرـدـ روـ کـيـ بـيـ طـوـطـيـانـ ګـرـئـيـ
مسـتـ بـيـ بـلـبـلـانـ دـ باـغـ اوـ بـنـ سـرهـ
ميـنهـ موـبـلـ روـ دـ خـپـلـ وـ طـنـ سـرهـ
داـ وـطنـ پـهـ موـبـلـ بـانـدـيـ ډـيرـ ګـرانـ دـيـ

دا زمـوـبـهـ خـوـبـ اـفـغـانـسـتـانـ دـيـ

اود خپلو نیکونو او پلرونو افتخارات، د وطن ملي شخصیتونه او د هغود کارنامو نه داسې یادونه
کوله:

دا وطن خوشحال غوندي بچيان لري
دلته کې نازو انا لمسيان لري
لوى احمد شاه ستر نوم په جهان لري
ساتوبه يې شـاـپـهـ دـ چـمـنـ سـرـهـ
مـيـنـهـ مـوـبـلـوـ دـخـپـلـ وـطـنـ سـرـهـ
دا وـطـنـ پـهـ مـوـبـاـنـدـيـ دـيرـ گـرـانـ دـيـ
دا زـمـوـبـهـ خـوـبـ اـفـغـانـسـتـانـ دـيـ

او د گران وطن افغانستان د مختلفو جغرافيويي موقعتونونه بې داسې ستاينه کوله:

وـگـورـئـهـ رـهـاتـ دـيـ کـهـ لـغـمـانـ
يا کـهـ تـنـگـرـهـارـ دـيـ کـهـ جـوزـجانـ
پـورـتـهـ قـطـغـنـ کـهـ بـدـخـشـانـ
غـروـنـهـ بـېـ بـنـهـ بـنـکـاريـ دـمـعـدـنـ سـرـهـ
مـيـنـهـ مـوـبـلـوـ دـخـپـلـ وـطـنـ سـرـهـ
دا وـطـنـ پـهـ مـوـبـاـنـدـيـ دـيرـ گـرـانـ دـيـ
دا زـمـوـبـهـ خـوـبـ اـفـغـانـسـتـانـ دـيـ

د وطن هاند او خپاند سيندونه او دريابونه او د هغو بنسکلا او طبيعت ته داسېتعريف ورکاوه:

وايـيـ هـرـيـرـوـدـ اوـبـهـ خـوـبـيـ لـريـ
سيـنـدـ دـارـغـنـدـاـبـ جـگـيـ خـپـيـ لـريـ
گـورـهـ دـ کـنـرـ سـيـنـدـ خـهـ نـخـريـ لـريـ
جـوـرـيـ تـرـيـ بـيـالـيـ دـيـ دـ سـرـبـنـ سـرـهـ
مـيـنـهـ مـوـبـلـوـ دـخـپـلـ وـطـنـ سـرـهـ
دا وـطـنـ پـهـ مـوـبـاـنـدـيـ دـيرـ گـرـانـ دـيـ
دا زـمـوـبـهـ خـوـبـ اـفـغـانـسـتـانـ دـيـ

په آخر کې به پې د وطن د افتخاراتو او د نیکونو په کارنامو د اسې ويا پ او یادونه کوله:

دا وطن زموږه افتخاردي
دې کې موعزمه د نیکه پلاردي
داد افغانی کلتورياد ګاردي
لاس په ګريبان ګرځوله د شمن سره
مینه موږ لرو د خپل وطن سره
دا وطن په موږ باندی ډير ګران دی
دا زموږه خوږ افغانستان دی

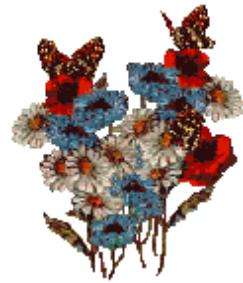
ګران وطن

دا مود خاپ و پوره کلی کوردي
دا مود نیک و د تورې زوردي
ورک به شي غليم چې مخې توردي
سر به ترې قربان کرم د بدن سره
مینه موږ لرو د خپل وطن سره
دا وطن په موږ باندی ډير ګران دی
دا زموږه خوږ افغانستان دی

لور چې په هوا کې يې بازان ګرځي
هلته په څنګلو کې يې زمریان ګرځي
جور په سرد رو کې يې طوطیان ګرځي
مست يې بلبلان د باغ او بن سره
مینه موږ لرو د خپل وطن سره
دا وطن په موږ باندی ډير ګران دی
دا زموږه خوږ افغانستان دی

دا وطن خوشحال غوندي بچيان لري
دلته کې نازو انا لمسيان لري
لوى احمد شاه سترنوم په جهان لري

ساتو به يې شـاـري د چمن سره
 مينـه موـبـلـرو دـخـپـلـ وـطـنـ سـرـه
 دـاـ وـطـنـ پـهـ موـبـ بـانـدـيـ دـيرـ گـرانـ دـيـ
 دـاـ زـمـوـبـهـ خـوـبـ اـفـغـانـسـتـانـ دـيـ
 وـگـورـئـ هـرـاتـ دـيـ كـهـ لـغـمانـ
 ياـ كـهـ نـنـ گـرـهـارـ دـيـ جـوزـجانـ
 پـورـتـهـ قـطـغـنـ كـهـ بـدـخـشـانـ
 غـرـونـهـ يـېـ بـهـ بـنـكـاريـ دـمـعـدنـ سـرـه
 مـينـهـ موـبـلـرو دـخـپـلـ وـطـنـ سـرـه
 دـاـ وـطـنـ پـهـ موـبـ بـانـدـيـ دـيرـ گـرانـ دـيـ
 دـاـ زـمـوـبـهـ خـوـبـ اـفـغـانـسـتـانـ دـيـ
 واـيـيـ هـرـيـرـوـ دـاـوـبـهـ خـوـبـيـ لـريـ
 سـيـنـدـ دـارـغـنـدـابـ جـگـيـ خـپـيـ لـريـ
 گـورـهـ دـكـنـرـ سـيـنـدـ خـهـنـخـريـ لـريـ
 جـوـپـيـ تـرـيـ بـيـالـيـ دـيـ دـسـرـبـنـ سـرـه
 مـينـهـ موـبـلـرو دـخـپـلـ وـطـنـ سـرـه
 دـاـ وـطـنـ پـهـ موـبـ بـانـدـيـ دـيرـ گـرانـ دـيـ
 دـاـ زـمـوـبـهـ خـوـبـ اـفـغـانـسـتـانـ دـيـ
 دـاـ وـطـنـ زـمـوـبـهـ اـفـتـخـارـ دـيـ
 دـيـ كـيـ مـوـعـزـمـتـ دـنـيـ كـهـ پـلاـرـديـ
 دـادـ اـفـغـانـيـ كـلـتـورـيـادـ گـارـديـ
 لـاسـ پـهـ گـريـانـ گـرـخـولـهـ دـشـمنـ سـرـه
 مـينـهـ موـبـلـرو دـخـپـلـ وـطـنـ سـرـه
 دـاـ وـطـنـ پـهـ موـبـ بـانـدـيـ دـيرـ گـرانـ دـيـ
 دـاـ زـمـوـبـهـ خـوـبـ اـفـغـانـسـتـانـ دـيـ

دولسمه برخه

شين خالي

زيرگل ته د پوهنتون چاپيريال د پوهې، تعلیم او تربیې ما حول وه چې هره ورخ به د نوو درسي مواد او همدا رنګه د پوهې او علميت د با کرکتره هوانانو، استادانو او دوستانو سره آشنا کیده چې د هر چاه سره به بې په پراخه تنډه او بنه سلوک رفتار کاوه او همدا وجهه وه چې په ھيره لړه موده کې د ڈیرو مخلصو او رینښتینو دوستانو او ملګرو سره آشنا يې پيدا کړه او د دوستانو په مینځ کې د بنه ادبی او اجتماعي کرکټر خاوند شو.

شين خالي هم چې د زيرگل لري والي زورو له د زيرگل دا هيله يې عملی کړي وه چې دليک لوست په کورس کې خان شامله کړي، هغه به هره ورخ د کلي د نجونو سره د ليک لوست کورس ته تله. ددي کورس بنوونکې دشين خالي نژدي خور لنده زرخانګه کوم چې د سواد او زده کړي مسئولينو ته زيرگل او د کلي او سيدونکو وړاندیز کړي وه مقرره شوي وه.

زرخانګه کله چې د دولسم ټولګي خخه فارغه شوه، ورسته په عالي دارلمعلمین کې شامله شوي وه خوييو کال وروسته ديو خه ستونزو پر بناو نشو کړاي خپلې زده کړي ته ادامه ورکړي چې د سواد اموزي د کورسونو په مخکې وړولو کې د هغې تاکنه مناسب او په ئاي چانس وه د کلي بنځينه د سواد او زد کړي په کورسونو کې.

شين خالي او نورو خور لندو يې په شوق درسونو ته را تله چې په ھيرلبوخت کې يې د الفباد تورو سره آشنا يې پيدا کړي وه او حروفونه يې يو د بل سره وصل او ورو ورو لوستل او هغوته دا تمه او اطمینان پيدا شوي وه که د خدای رضا وي ھير زربه د سواد او زد کړي خاوندانې شي.

په همدي ترتیب ژوند خپل پړاونه تیروول او پدې فاني نړۍ کې هر خوک په خپلو خولو لوند او هر چا

د خپل خوشاله راتلونکي په هيله خپلو هلو ئولو ته ادامه ورکوله او پدي هيلو او ارمانونو کي شين
حالى او زير گل هم دروبانه راتلونکي په هيله شبي او ورخي تيرولي .

زير گل لاد خپل خپلو لورو زده کرو خلورم کالنه وه ختم کري چې د ژوند دنوو ستونزو سره مخامن
شو ، هغه داسي چې اکا يې د اوبرد عمر هلو ئولو ورسته چې روزگار په ملا کروب کري وه نور نشو
کولاي د ستونزو سره مقابله وکري ، ده ګه سن او سال او ده ګه صحې حالت د اطمینان نه وه ، که خه
هم شين حالى او موري چو واري طبیبانو او د ولايت دروغتون ډاکترانو ته بیولی وه خو هغه په
داسي نا علاجه مرض پروت وه چې د معالجي چانس يې کم وه چې ورسته د خوهفت ده ګه د مرگ
احوال د زير گل ترغبو ورسيد .

زير گل ددي خواشيني کونکي خبرد لاسه کولو سره سم د پوهنتون اداري ته لاراد هغود مشوري
او اجازې وروسته ئان کلي ته ورساوه او په ډير اعزاز او قدر سره يې د خپل تره چې د پلار حييث
يې ورته لره جنازه جګه او د تدفين مراسم تر سره کړل او د شين حالى او کاكا ناوي د راتلونکي
ژوند په فکر کي پاته شو .

شين حالى ته د پلار او ده ګه مورته د خاوند مرینه ډير لویه ضایعه وه خود اه رخه د رب کارونه
دي ، خه چې د خداي رضا وي هغه کيرې او انسانان پدي کي هیڅ نشي کولاي غير له دې خخه چې
دلوي خداي له درباره هغه او ټولو مسلمانانو ته دې د مغفرت دعا وکري .

زير گل د یوه اونې په جريان کي د ماتم وروسته خپلو درسو ته راغې او د پوهنتون د ليلي په
جومات کي هم د فاتحې مراسم تر سره کړل چې د پوهنتون ډيری محصلين ، استادان ، کار کونکو
او د زير گل دوستانو پدي مراسمو کي برخه و اخستله .

مانبام د مراسمو ورسته زير گل د پوهنتون د ليلي خونې ته راغې او د شين حالى او د هغې د مور
راتلونکي ژوند په فکر کي ډوب شو .

زير گل ته دا موقعه ډيره حساسه وه ، او نه پوهيده چې خه وکري ، له یوې خوا تحصيل او د بلې خوا
شين حالى او کاكا ناوي او د هغو جور ، ناجور او یواحې توب ، کلې ، پوله او پتى دا هغه مسایل
وه چې زير گل باید یو معقول او منطقی لاره ورته غوره کري واي ، کله به يې له ئانه سره دا تصميم
نيوه چې درس او تحصيل پرېږدي او کلي ته لارشي او هلته په خپلو کروندو کي کار وکري ، دبلې
خوا د هغه دا خلور کلن درس او تحصيل او ده ګه راتلونکي دا هغه پونتنې وې چې هغه يې تر سبا
خوب ته پري نښود او سبا په پريشانه افکارو د درس په لور روان شو .

زېړګل تمامه ورڅه همدي سوچونو کې ډوب او د حل منطقی ليار لټوله او هر چا مختلف
وراندې زونه ورته کول خود شين خالی او اکاناوې تنها پريښو دل په کلې کې يې ورته مشوره نه
ورکوله او د ډيو معقول تصميم نیول يې ورته توصيه کوله .

دزېړګل کله چې درسي پروګرام پای ته ورسید خپلې خونې ته راستون شو ، درسي كتابونه يې په
الماري کې خای پرخای کړل او د خونې نظم يې برابر کړ او خهدمي ورسته د مازيکرد لمانځه لپاره
يې تياري ونيوله ، او دس بې تازه کړ او د پوهنتون جومات ته لار او د لمانځه د ادا کولو
وروروسته يې لوی رب ته د دوالاسونه جګ او داسي دعوا وکړه .

پاکه رب !
ته هغوته عزت ورکوي کوم چې ستا په لاري سم وي او هغوي د ذلت سزوواردي کوم چې ريا کاران
دي .

عزت يې شي نصيب چې ربه ستا په لياري سم دي
ذلت په هغه چا چې د ريا په لياري سم دي

پاکه خدايه !
ژوند په تيريدو دي خو سر لوري د هغوده چې ستا په پا کې او محمدی لاري سم وي .

تيربې قافلي د زمانې نن او سبا کې
سر لوري به وي خوک چې د الله په لياري سم دي
لويءه رب !
تا انسانان اشرف المخلوقات پيدا کړي نو لازمه ده چې ستا بنده ګان ئانله د اخرت تحفه برابره
کړي .

انسان لري ډير لوري مرتبه تر بل مخلوقه
زېږۍږې ورته کړه چې د عقبا په لياري سم دي
الهي !
زاهد په عبادت د زهد مرتبې ته او سخني په سخاوت دستا د زړه رضا حاصلول غواړي ، هغه

سجدې او هغه سخاوت چې خاص ستا درضا لپاره وي خدا يه په خپل دربار کې قبول و گرځو .

زاهد په عبادت رسی د زهد مرتبې ته
سجدې يې شې پخې چې درضا په لياري سمدي
سخې په سخاوت باندي حاصل د زړو رضا کړي
منلى به وي خوک چې د سخا په لياري سمدي

الله !

ژوند عبث تيرول متعالنري او مورتهدا وس او توان را کړي چې د عمر تر پا يه د مصطفى ص
د پاکې او سمې لارې پیروان او صادقه مومنان و گرځو .

ژوندون هسي عبث چې تيريوي متعايې خهده
پیرو د سمې ليارد مصطفى په لياري سمدي

لویه ربہ !

ستا دربار ته مې د دعوا لاسونه جګ کړي چې زموږ مړي وښنه او مورتهدا توان را که چې د ژوند
په ستونزو کې ستا درضا او ترحم نه همیش برخورداره او سو .

درګا ته دی الله زه افغانی لاس په دعا يم
مطلوب ته رسی خوک چې د دعا په لياري سمدي

سمه ليار

عزت يې شې نصيب چې ربہ ستا په لياري سمدي
ذلت په هغه چا چې د ریا په لياري سمدي
تیر پړې قافلې د زمانې نن او سبا کې
سر لوري به وي خوک چې د الله په لياري سمدي
انسان لري ډير لوري مرتبه تر بل مخلوقه
زیبېږې ورته کړه چې د عقبا په لياري سمدي
زاهد په عبادت رسی د زهد مرتبې ته

سجدې يې شې پخې چې درضا په لياري سمدي
 سخي په سخاوت باندي حاصل د زرو رضا کري
 منلى به وي خوک چې د سخاپه لياري سمدي
 ژوندون هسي عبث چې تيروي متاع يې خده
 پيرود سمې ليارد مصطفى په لياري سمدي
 درگا ته دی الله زه افغانی لاس په دعايم
 مطلب ته رسی خوک چې د دعا په لياري سمدي

ديارلسمه برخه

شين خالي

زير ګل وروسته له ډير غور، دملګرود خرندا نواو مشورو خخه دي پايلې ته ورسيد چې د اکا د
 مرینې وروسته به په کلي کې د شين خالي او د کاکا ناوي یوازي پرینسودل سمه خبره نه وي، همدا
 وجه وه چې دا يې و پتيله چې د پو هنتون ليليه پرې بدې او د پو هنتون په نزدې سيمو کې کرايې کور
 پيدا کړي او خپله کوژنه شين خالي او د هغې مورد کلي خخه راولي او د لته نوی ژوند پیل کړي
 تر خوله یوې خوا خپلو زده کړو ته ادامه ورکړي او له بلې خواشين خالي او د هغې دمور خخه
 مطمئن شي او د ژوند په ستونزو او خوبنيو کې د هغو خخه له نزدې نه خارنه او لاس رسی وکړي ۰

زير ګل سره پدې برخه کې د هغه دوستانو په تيره بيا دخونې ملګرو ډيرې مرستې وکړي، کرايې،
 کورې ورته پيدا کړ او د کلي خخه د کور په کډه او د اړتيا وړ توکو په انتقال کې پوره لاس ورکړي
 ، هغه د اسې چې داونۍ په آخر و رخصتيو کې يې یولوي بس موټر په کراکړ او د زير ګل سره یوځای

کلی ته لارل او د هغو بار او بسترا او د اړتیا و په توکي یې راتول او په بس کې ئای پرخای کړل او همدارنګه د هقان او زېړ ګل په مشوره د هقان یې د زېړ ګل دوی کلاته کډه کړ ترڅو د خارویو، ځمکو او کلا خخه خارنه او سرپرستې وکړي .

کله چې د زېړ ګل کډه بار شوه، د کلی او سیدونکې زاره، ټوانان، ماشومان او د شین خالی خور لنه یې یې مخه بنې او خدای پاماني ته راغلې وي، د کلی خلک د هغو په جلا کيدو ډیرخواشینې

او خفه شوي وه او د حسرت او بنسکې یې ترستركو تویدلې، خودشين خالی خور لندو او یو شميرد کلی بسخوبیا په چیغو چیغو ژرل چې په ربستیاسره د کلی والی ساده او یې الاشهه ژوند د زړونو پاکوالی او د صداقته ډکه فضا پداسي حالت کې د ورایه په ستربکو کیده .

شین خالی او موريې د دوستانو سره د خدای پاماني غږې ورکړې او په ګمزپلی او د تاثره ډک حالت کې بس ته وختل او د مرکز په لورې ټرکت وکړ او د کلی خلکو د تبرک په دود د دوی د امن په دعا په دودیزه توګه سپینې او رونې او به په هغو پسې وشیندلې .

شین خالی او مورته یې په اوله کې بناري ژوند ستونزه مند وه، هغود کلی او بناري ژوند تفاوتونه له نژدي احساسولي، دلته نور د کلاد انګړ په خير د تنور لمبې نه جګیدې او د شین خالی خور لندو هغې ته د خميره شووا او په ټ غالې نه برابرولې او نه شین خالی په تنور کې د ډوډې د پخولو لپاره سر په پورې نې تره بلکه خورې ډوډې یې نژدي د ډوډې پخونې هتې خخه رانیولې . دلته نور د کلو خلکو سره د شیروار لپاره د کتې و هلو حاجت نشته وه او نه د لوشلشوې غواشدي په نغرې وي شول کیدې، دلته هر خه د کلو خخه راتلل او نژدي هتيوالو مستې او شدې د خرڅلوا لپاره لرلې .

دلته نور د دامان ځمکو ته د هر قسم سبولکه ورخارې، ليچې څارمې، اخنک، غنم رنگې، تازه شوتلو او ترکاري يو راتولولو حاجت نه نشته وه، دلته هر رنګ ميوې ترکاري او حبوبات د نژدي پلورنئې ټخه تر لاسه کیدې . دلته بناري ژوند خانله ډيرې اسانтиباوې لرلې خود کلی ازاده هوا او فضا او کليوالې ژوند او خوند بیا کمرنګه وه .

شین خالی او موريې ورو ورو د بناري ژوند سره اشناې په تر لاسه کوله، او س نور نوزېړ ګل ته حاجت نه وه چې د درس خخه وروسته کور ته خرڅ را او په بلکه شین خالی خپله د بازار خخه د اړتیا و په مواد رانیوله .

شن خالی او موريې خانله نوي دوستان پیدا کړي وه او د ګاونډيانو سره یې راشه درشه لرله خودا

راشه در شه د کلی په پر تله تر یوه حده بله بنه اور نگ در لود.

په همدي ڈول زير گل خپل تحصل ترشيم کال او بيا يوبل کال چې هغه هم د پرکتیک يا عملي ډاکتری دوره وه د خپل کوژدني او کا کاناوې سره په مرکز کې تير کول چې بيا زير گل پس له پرکتیک او عملي دورې نه له ډيره زحمتونو او کړاونو سره په ډير مтанت او په لوړه کچه د طب د پوهنځي د فراغت د ډپلوم ترلاسه کړ.

زير گل تر فراغت ورسته د کا کاناوې سره په مشوري دې نتجي ته ورسيدل چې د خپلې کوژدني شين خالي سره دواهه مراسم په خپل کلې کي په شور او شوق د دوستانو او عزيزانو سره یو ئخاي تر سره کړي چې په همدي مقصد دوظيفې د ئخاي تر تاکني پوري کلې ته راغلل تر خوپه خپل کلې کي د دواهه تيارۍ ونيسي.

کلې ته په رسيدلود کلې د او سيدونکو سره د روغبر وروسته زير گل، شين خالي او مورو یې د کلې هدирه ته لارل، د اکا او تولو مسلمانانو روح ته یې د دعوا لاسونه جګ او د لوی خدای له درباره خخه یې هغو ته د فردوس جنت هيله وکړه او تر هغه وروسته په خپلو حمکو او کرونډ و ګرځيدل او د لوی خدای شکران یې ادا کړ چې بيا ورته دا موقع برابره شو چې بيا په خپلو حمکو. کلو او بانډو راغلل او کليوالۍ ژوند د نعماتو خخه برخه مند شول.

زير گل، شين خالي او مورته یې د کلې او سيدونکو د هغو بيرته کلې ته د راستني د په وياري په وار سره ميلمستياوې جورې کړي او هغوي یې ونازول.

يوه اونی وروسته زير گل، کا کاناوې، شين خالي او خورلنډې یې د کلې د ډوشمير نور دوستانو سره د ولايت بازار ته د دخريدي په مقصد لارل او ترناوخته یې هغه د دواهه ضروري شيان راونيوں کوم چې زير گل او کا کاناوې د مخه په لست کې ياداشت کړي وه خود هر توکي په خريد کې د شين خالي او د هغې د خورلنډې خونښه حتمي وه.

کله چې زير گل د دواهه توکي کورته ورسول نود نيكه بن ته لاره او د بن په صوفه کې خبل خادر هوار کړه او د خو شبيود ارام په هيله سر په تيګه کيښود او د کليوالې ژوند، خوند او دوستانو سره د ټنګ تکور په اړه یې د اسي زمزمه تر خولي ووتله:

محفل چې د يارانو ټنګ تکور سره مزه کا

خوبني او خوشحالي د کلي کور سره مزه کا

زير گل چې د شين خالي تل خاطر ساته، د هغې د جګې پوزې د چار ګل بسکلاه د اسي ستایله:

پروا مې د اشنا په ئان منلي ده نو ئكه
ليلا خيالي چار ګل په پزې سپور سره مزه کا

هغه د ژوند او د ژوندانه کار، زحمت او ستریا د اسي تعریفوله:
د ژوند په او بدو لارو منزلونو او ستریا کې
دا ټول جار او جنجال بیا د زړه زور سره مزه کا

زير گل په ژوند کې د یو تحرک، شور او شوق په اړه د اسي ويل:
څوک ناست دی غمازي کاخوک د بسکلو سودا ګردی
دا ژوند او کارو باريې شوق او شور سره مزه کا

او د خپلې شين خالي د قد، قامت او بسکلا د اسي زمزمه کوله:
ئوانې چې مې د يار قد او قامت سره بسکلا ده
خالونه بې په مخ کې درې خلور سره مزه کا

او په اخر کې بې د خپل مینې شين خالي په ليدو د هغې په اړه د اسي اظهار کاوه:
دیدن ته چې د يار په افغانې وعده و رحمه
سور شال بې پلو داره په سر خور سره مزه کا

غزل

محفل چې د يارانو ټنګ تکور سره مزه کا
خوبني او خوشحالي د کلي کور سره مزه کا

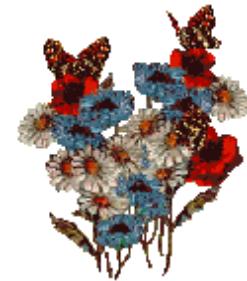
پروا مې د اشنا په ئان منلي ده نو ئكه
ليلا خيالي چار ګل په پزې سپور سره مزه کا

د ژوند په او بدولارو منزلونو اوستپيا کې
دا ټول جار او جنجال بیا د زړه زور سره مزه کا

څوک ناست دی غمازي کاخوک دښکلو سوداګردي
د اژوند او کارو باريې شوق او شور سره مزه کا

خوانې چې مې دیار قد او قامت سره بنسکلا ده
حالونه بې په مخ کې درې خلور سره مزه کا

دیدن ته چې د یار په افغانی وعده و رحمه
سور شال بې پلو داره په سر خور سره مزه کا

خوارلسمه او ورستي برخه

شين خالي

ډاکترزير ګل دواده لپاره پوره تياري نيولي وه، هغه د کاكاناوې په مصلحت د حاصلا تود زيرمو دخونې خخه د واډه دا پتيا وړوري جې، او په اونوري غلې، دانې د بزگرپه مرسته د تللو وروسته اشپيزې ته سپارلي وي او همدارنګه د خپلو خارو یو خخه يې تور بخن سخوندر او یو تركى وري حلال او غونبه پې د پخولو لپاره برخې کړې وه.

هغه د واډه کارتونه د کلي د نائي په لاس نژدي او لرو دوستانو ته ليږلي وه او هم د بنجئينه ميلمنو لپاره پې د زرلښتي د پلار لعل مير آکا کورچې په ګاونډ کې وه فرش او سمبال کړي وه او همدارنګه د ناريئه ميلمنو لپاره پې د آکا په بن کې چيرته چې د پخلي کارونه هم ترسره کيدل ئاي بر ابر کړې وه او د ټنګ تکور لپاره يې مشهور سند رغارا په ګل محمد استاد چې په منطقه کې د پوره شهرت خاوند وه د محلې سند رغارا په چې په ګلنګ مشهور وه بيانه کړي وه او د کلا بهريې ورته ئاي په ګلمونو، تو شکو او کتونو سمبال کړې وه.

مازي ګر ميلمانه ورو ورو په راتلو پيل وکړي چې د ډاکترزير ګل او د کلي او سيدونکو به ورته هر کلى وايه او سمبال شوي ئاي ته به بدر ګه کيدل او هلتہ د هغه د ناستي سره سم مؤظفو کسانو به د لاس پرمي نحلو او به را اورلي او د ډوډي سر رشتہ به ورته وني يول شوه. کله چې به ميلمنو ډوډي نوش جان کړه تر هغه وروسته به د ټنګ تکور ئاي ته بدر ګه کيدل او هلتہ به د چاي، او بوا او چلم تدا بير ورته ن يول کیده او مؤظف کسانو به د ميلمنو خيال ساته.

څه شيبي ورسته د ميلمنو د خونې لپار سازيان راغله، ګلکې استاد او ګلنګ سره آرمونې تر غارا په ګړي او مستې بگتې، چاربېتې او د استانونو په ويلو سره د حاضري نو له خوا په چک چکو

بدرگه کیدل .

د واده مراسم تر ناوخته دوام درلود ، هلتهد زرخانگي پلار لعل مير آكا په کور کې چې د بسجئينه ميلمنو لپارتاري نيوں شوي وه ، د شين خالي د واده مراسم هم هلتهد ترسره کيدل ، چې د شين خالي خور لنه و د کلى بسخواونژدي دوستانو سره دداريا په وهلو ، سندرو او نخا محفل ته خوشاله بهه ورکړي وه .

په همدي ترتیب ټنګ تکور دشپې تر ناوخته دوام وکړ ، د نژدي کليو ميلمانه ورو ورو په رخصتیدو شول .

سبا د چای او سباناري وروسته د کلى ملا ، سپن گيري ، نژدي دوستانو او مشرانو په ګډون د ډاکتر زير ګل او شين خالي نکاح د اسلامي اصولو سره سم و ترله چې د نکاح وروسته د دوستانو له خوا ډاکتر زير ګل ، شين خالي او مور ته مبارکي وویل شوه ، حاضريونو په ناوي او ډاکتر زير ګل نقل ، پتاسي او ميده پيسې و شيندلې او سازيانو بيا خپل ټنګ تکور ته ادامه ورکړ چې د کلى فضاد خوبني او خوشالۍ فضا ګرزيدلې وه .

مازيگر ټوانانو ډولي جوره کره او د لعل مير آكا کورته لارل او وروسته له یو لړ مراسمو شين خالي په ډولي کې سپره او خپل پلارني کورته د ساز ، سندرو او خوشحاليو په بدرگه راوستله چې په همدي ترتیب ډاکتر زير ګل او شين خالي پس له کلونو زحماتو او کړاونو خپل پاکو هيلو او ارمانو ته ورسيدل .

د شين خالي او ډاکتر زير ګل لاد واده شپږ مياشتې نه وي تيرې شوي چې په هيوا د کې د پردو مداخله ګرانو او کورنۍ خرڅ شوو د افغان او افغانیت د بمنانو زموږ د بې ګناه خلکو په کلو او باپه د اسي ټولې او محشر جوره کړ چې زموږ ډير بې ګناه خلک بې شهیدان ، معیوب او د وطن خخه بې اجاري مهاجرتونو ته اړ باستل چې زير ګل ، شين خالي او د کاكا ناوي هم د دې ناتارې پايله کې ګاوند ملک ته مها جراود افغانانو په کمپونو کې هستو ګن شول .

ډاکتر زير ګل او شين خالي ته پس له خو مياشتو په مهاجرت کې خدا ټيوه لور په نصيب کړه چې بنائيسته نوم بې پري کينسود او بنائيسته لکه د خپل مور شين خالي بسکلې نجلکې وه . زير ګل ته د ا د کمپونو ژوند لکه د کمپ نورو او سيدونکو افغانانو په شان د کړاوه ډک ژوند وه او پس له ډيرو انديسنو دي پايلې ته ورسيد جې په هر ډول وي ئان له دې بدحالته وباسي چې پس له ډيرو هلو څلوز حمت او کړاونو د خپل لور ، شين خالي او کاكا ناوي سره ئان ارو پايني هيوا د ته

ورساوه چې ورسته له ډیرو پښتنو ، مندو او رامندو ورته د اقامت یا او سیدنی اسناد او اجازه
ورکړل شوه .

ډاکټرزېرګل او سپه اروپا کې ډاکټرنې بلکه په یو رستورانټ کې په مشقته کارو بوخت او د
مهاجرت شپې او وړئې سباقوي .

د تأسف خبره خوداده چې زموږ ډیر شمیر هیوادوالد پوهې ، تعلیم او د مسلک خاوندان چې په
وطن کې دملت په مصرف د پوهې او مسلک رتبې ته رسیدلې دی په غیر مسلکي او شاقه کارونو
بوخت دي چې ډاکټرزېرګل او شین خالى د ژوند کيسه د دې خبرې یوه ژوندۍ او وړه شانې
بیلګه ده .

زېر ګل په مهاجرت کې د کار او زحمت تر خنگ د خپل پولې ، پتې او کور چې د وخت زور واکانو
ترې غصب کړې وه په شاعرانه احساس د اسې یادونه کوي :

زمور ډکلې هغه کور
هغه ختین دیوال کې لور
هانغری د لرګو اور
چارانه واخسته په زور ؟

هغه د خپل د ډکلې د کور ما حول د اسې تمثيلوي :
د کور په مینځ کې وه بیاله
هاد انګورو نښه چيله
پکې یوبنکلې شان حجره
او سې احتیاج کړلودنور
چارانه واخسته په زور ؟

د کلا د باغچې او حجرې په اړه تیر و ختونه د اسې یادوي :
بنکلې باغچه د میلمنو
د خنه ورو شا خلمو
وهد خوبنۍ او بدوسپو

او سراته پاته دی پیغور
چارانه و اخسته په زور؟

او د لوئمارو چور او چپاول ددوی په کور او هستی داسې بیان کوي:
چا ترینه ويورې دروازې
هم بې کرکي ماتې بنیښې
نې د تنور خیزې لمبې
او سلوقې لوټي دی نسکور
چارانه و اخسته په زور؟

او خپل د مهاجر ژوند راتلونکي ته داسې د شک په ستر گو گوري:
یمه محتاج د بل وطن
نه مې شته کورنه مې مدفن
وې به د هجر خانکندن
مات زړونه خنګه شي تکور
چارانه و اخسته په زور؟

زېړ ګل دلوی خداې په دربار کې د دعا لاسونه او چت او دا دعوا وکړه:
ربه موږ ستایو بندہ ګان
له تانه غواړو موږ امان
یو زوریدلې په بدشان
که ته زموږه شي غمخور
چارانه و اخسته په زور؟

او په آخر کې بې د وطن د آبادی او سولې لپاره داسې هيله وکړه:
چې ګران وطن موشي آباد
د غه غمن زړونه شي بنیاد
د سره جوړ شي دا بنیاد

افغانی بیاشوکلی کور
چارانه و اخسته په زور؟

زمور دکلی هغه کور

زمور دکلی هغه کور
هغه ختین دیوال کې لور
هانغري د لرگو اور
چارانه و اخسته په زور؟

د کور په مینځ کې وه بیاله
هاد انګورو نبه چيله
پکې یوبنکلی شان حجره
اوسم پې احتیاج کړلودنور
چارانه و اخسته په زور؟

بنکلی با غچه د میلمنو
د خنې ورو شا حلمو
وه د خونسی او بد و شپو
اوسم راته پاته دی پیغور
چارانه و اخسته په زور؟

چا ترینه ويورې دروازې
همې کرکۍ ماتې بنیښې
نې د تنور خیزې لمبې
اوسم لوټې لوټې دی نسکور
چارانه و اخسته په زور؟

يمه محتاج دبل وطن
نه مې شته کورنه مې مدفن
وي به د هجره انکندن
مات زړونه خنګه شي تکور
چارانه واخته په زور ؟

ربه موږ ستا یو بندہ گان
له تانه غواړو موږ امان
یو زوریدلی په بد شان
که ته زموږه شي غمخور
چارانه واخته په زور ؟

چې گران وطن موشي آباد
دغه غمنز زړونه شي بنیاد
دسره جوړ شي دا بنیاد
افغانی بیاشوکلی کور
چارانه واخته په زور ؟

د شين خالي کيسه د انځوريزي شاعري یوه ژوندي بيلگه.

افغانی حسن جوړ شنو خالو دی
چې ېږي زړګی په پلمودی

درنو لوستونکو !

شين خالي د هيواد د معاصر شاعر او ليکوال بناغلی سمیع الدین افغانی یونوی اثر دی چې د ادب
مینه والو ته یې وړاندې کوي .

هو ! د بناغلی سمیع الدین افغانی خیرنیز ، علمی او ادبی اثر چې دليکوالی او شاعری په تاريخ
کې یوه نوی پانه ، روش او لاره په ګوته کړې ده چې شعر بې د شاعر د خیال د دنیا خخه د تصویر
او حقیقت په شکل ژوندی ترسیم کړی دی .

ددې اثر په روان کې شين خالي د زړه راز او نياز د خپلې مور سره په لاندی ډول شريکوي :

خان چې مې سينګار کړه بیانو ځمه د ګدر په لور
مورې د همزولو سره نن د مازديگر په لور
ډير به شم خوشحاله چې ديارشم د نظر په لور
اچوم تکريسي چې افغانی کلتور موښکلی دی
مورې بنجاريه ماما راغلي دی

داهغه نوي تګلاره ، روش او سبک دی چې معاصر او راتلونکو ټوانو شاعرانو ، ليکوالانو او خوبزې هنرمندانو لپاره ددي عصر د سمندر د خپانده څيو خخه ساحل ته درسيدلو لار هواري . ددي اثر په لوستلود هغه لارښود د اصولو په رنا کې چې افغانی صيې په گو تو کري ترا وسه پوري داسي نسخه او لارښود لا چا پخوا او بيا تردې دمه نه دی وړاندی کړي . چې وروسته لدې به ټوان ليکوالان ، شاعران او خوبزې هنرمندان ترې لازمه ګته اخلي .

پدې اثر کې هغه حساس او په زړه پوري تکيوته لاس ورغزول شوی چې په هغه کې خيال او فکر ته کوم چې د شاعر په شعر کې انځور شوی ، د عمل جامه اغوسټي او هغه انځور چې لوستونکو او اوريدونکو نه شوکولاي په شعر او اواز کې ژوندي مجسم کري ، ده ورته علمي نسخه ليکلی او هغه نامرئي او مجھوله غوطه په په ډير وښانه ډول پرانيسټي ده چې د شعراو ادب په دنيا کې یونوي بدلون ګنلاي شو . د بيلګې په توګه دشين خالي ناول چې یوانځوريزه او د شاعر رينښيني داستان دی ، د زمان او وخت د ناخوال او محدود ډيتونو ، رسم ، رواج او ټکنوري بندیزونو پر بنست بل رنګ بل نوم بل زمان او بل مکان ورته ورکړ شوی دی .

د بناغلی سمیع الدین افغانی په اثر کې اصلې هيرو او اتلنه شو کولي چې حقیقت په اصل رنګ بيان او مجبوريتونو دده شعرا او د استان د خيال او فکر په تال کې انځور کري او يا دا چې یو سلسله محدود ډيتونو او تنګ ما حول ، لري والي او فراق ، عنعني او رواجونه شاعر خپل د زړه او فکر احساس د قلم په ژبه انځور او تصویر وي ، لکه چې واپې :

راشه چې سپرلى دې شم ګلزار دي شم

راشه چې د بدې ورځې ياردې شم

ستاد پاکې مينې محبت کې يار

ژوند شمه ورمه شمه بهار دي شم

يا وائي :

نه شته بله لار ، نه بل تدبیر چيرې

راشه چې مرهم دي شم قرار دي شم

ولي افغانی صيې دا د قفس دروازه ور خلاصه ، بندونه او د یوالونه ئې ورونوول او وی شوکولاي چې ددي اثر په رنا کې خيال او فکر ته د عمل جامه ور په ځان کري او حقيقې انځور او تصویر

لوستونکو او اوریدونکو ته ور په لاس کري، لکه د شين خالي کوژدن زير ګل چې د هغې په وړاندیز او خوبنې د شين خالي د خورلنډي زرخانګې دواده لپاره خهوليکي او د هغې دواده په محفل کې د ساز او اواز سره یو ئاي د هغه د خوبنې په شپه کې بې په خپل خوابه اوز کې مينه والو ته واوروی:

شپې دې د برات شه شه کلونه دې اختر
پل دې بختور شه ناوي پل دې بختور

پل دې بختور شه ناوي مينه کې دې کورشو
نوې اشنایي شوه نوي بل د مينې اور شو
ستاد حسن شمعه چې روښانه په هر لور شو
حسن دې بسکلا دې چيرې مه شه د نظر
پل دې بختور شه ناوي پل دې بختور

هو ! که زموږ معاصره شاعران او ليکوالاند افغانی صيب د نوي تگ لاري پر بنسته خپل اشعار دقیود او بند خخه و کابوی زمان یا مکان ورته قيد نکري ، بندونه او خندونه و نړوي او د خپل شعر انځور او داستان په خیال او فکر کې محدود نکري بلکه یو ژوندي تصویر او جسم ورته ورکري چې ترڅو په ډيره سادګي بې خود ژبي هنرمندان په خپل خوابو او ازاونو کې کمپوز، کلیپ او خپل او ریدونکو او لیدونکو ته ډالي کري .

نو کله چې شعری ملغولي د قلم په ژبه د کاغذ په منځ کې پیل شي او هنر مند ورته په خود او از، بسکلي کمپوز او کلیپ کې ژوندي، ژوند ورکري لکه د افغانی صيب دلاندې شعر چې د وطن او پرگنو تکره او خود ژبي سندر غاري محترم طاهر شباب په خوابه او زړه ورونيکي او ازاکې کمپوز او کلیپ شوی او لرا او برپښتونخوا او تولو افغانانو د خوبنۍ مخالف رنګينوی او ریدونکې بې په شوق، او احساس او ری او خوند ترې اخلي.

د یادولو وړ ده چې دا سندره نه تنها زموږ په ګران هیواد کې بلکه په نړيواله کچه په ځانګړي توګه په هندی ، عربی او انګلیسي ژبوکې هم کمپوز شوې ده چې ډير او ریدونکي او مينه والري:

ستا په انګوکې
چې د چا دوینې رنګ دی

زما د پاکي ميني حقiqet پكى خرگندى

ما ويلى بىكلې دې خوانى ده
دې ويلى مينه رسوايى ده
ما ويلى زە دې ليونى كوم
دې ويلى يارمى غنم رنگ دى

ما ويلى راشه مازىگر ته
دې ويلى دربه شم گدر ته
ما ويلى لاره به دې خارم
ويلى منگى مې شىن پە خنگ دى

هو ! داوه يوه لنده يادونه چې ما د افغانی صىب د نوي اثر پە لوستلو پە سپىخلى هيلې او مسئو
لىت ولېكله او تاسى درنو لوستونكوتە بى پە دير درناوى وړاندی کوم .
زه افغانی صىب ته د لوى خدائى له درباره دسلامتى او اوږدہ عمر هيله کوم ، ترڅونورهم د شعر
او ادب په برخه کې نوي او په زړه پورى مطالب چې ورسره شته ولېكى او د ادب مينه والو ته ئې
وړاندې کړي .
همدارنگه د قلم په لاس ليکوالانو ، شاعرانو او صاحب نظرانو خخه په درناوي هيله کوم چې
ددې ليکنې د لا پياور تىا او غنې کيدو لپار خپلې رغنده وړاندې زونه ، نظریات او ليکنې د ادب
مينه والو سره شريکې کړي .

ومن اللہ توفیق

نجم الدین سعیدي
۲۰۱۰ - ۵ م کال

برول - جرمني

*** *****

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library